Ціна 1,50 грн

Волинський Монітор

Двотижневик
Dwutygodnik

Monitor Wołyński

№ 2 (106) 30.01.2014

www.monitor-press.com

Наш передплатний індекс: 49053

фото Владислави Жорняк, vip.volyn.ua

Ukraińskie perspektywy

Europejska fata morgana skończyła się dla Ukraińców wielkim wybuchem. Skala protestu jest tak duża, że nie da się zapanować nad nią przy użyciu milicji i Berkutu.

Już ponad dwa miesiące na Ukrainie trwają protesty przeciw reżimowi Wiktora Janukowycza. Bezapelacyjnie rządząca Partia Regionów prawie totalnie zdominowała ukraińską przestrzeń polityczną. Podzielona wewnętrznie opozycja nie miała żadnego wpływu w Parlamencie Ukrainy. W kilku zachodnich obwodach ocalałe po wyborczych fałszerstwach i przekupstwach ograny samorządowe próbowały stawić czoło bezwzględnej presji przedstawicieli administracji prezydenta Janukowycza. Prawo i swobody obywatelskie zostały cynicznie złamane poprzez wszechobecną korupcję we wszystkich szczeblach władzy. Mały i średni biznes zanikał, a średnia klasa zaczęła znikać z krajowej mapy gospodarczej. Kraj powoli, ale nieustannie staczał się ku totalitaryzmowi. Prokuratura Generalna, sądy, milicja i Służba Bezpieczeństwa stały się sprawnymi narzędziami w rękach kilku oligarchicznych klanów. Putinowska Rosja, jak zawsze i bez większego wysiłku, umiejętnie grała kartą ukraińską. Związani ekonomicznie i nierozliczeni z sowieckiej przeszłości politycy prorosyjscy, zostali wiernymi partnerami w tej grze geopolitycznej.

Jedynym światełkiem stała się nadzieja na europejską perspektywę Ukrainy (zresztą tak nieostrożnie podaną przez rządzących). Wielka europejska fata morgana skończyła się wielkim ukraińskim wybuchem. Reżim Janukowycza zapomniał, że nie wolno zabierać ludziom ostatniej nadziei i nie dostrzegł, że na Majdanie tworzy się nowe pokolenie Ukrainy, rodzi się potrzeba obalenia systemu i wprowadzenia kardynalnych zmian. Skala protestu jest tak duża, że nie da się zapanować nad nią przy użyciu milicji i Berkutu.

Ukraina sama musi wyjść z obecnego kryzysu. Ale sami Ukraińcy chyba już nie potrafią rozwiązać tego problemu. Z obecnym reżimem, który kurczowo i agresywnie trzyma się władzy, nie da się rozmawiać. Potrzebne jest wsparcie i pomoc, żeby strony ze sobą rozmawiały. Istnieje nadzieja, że zachodni przywódcy mają świadomość, iż czasu jest zbyt mało. Wojna domowa, rozlew krwi i podział Ukrainy nie są potrzebne ani Europie, ani też (mam nadzieję) i Rosji.

Legitymizacja Janukowycza jest wyczerpana. Po przyspieszonych wyborach parlamentarnych i prezydenckich, rozmowy o Unii powinny się odbywać już z nowymi przywódcami. Zachód musi zadeklarować, że wolny świat ma dla Ukrainy nową propozycję – rodzaj nowego planu Marshalla, o którym mowa w artykule europosła Pawła Kowala (na 2 stronie naszego czasopisma). Taka czytelna i jasna perspektywa pomocy, a także deklaracja zniesienia w niedługim czasie wiz do Unii, da Ukraińcom przekonanie, że ich walka ma sens.

Walenty WAKOLUK

Українські перспективи

Європейська фата-моргана закінчилася для українців великим вибухом. Масштаб протестів настільки великий, що опанувати ситуацію за допомогою міліції та «Беркуту» вже не вдасться.

Уже понад два місяці в Україні тривають протести проти режиму Віктора Януковича. Правляча Партія регіонів майже повністю захопила український політичний простір. Поділена опозиція не мала жодного впливу в парламенті України. У кількох західних областях уцілілі після виборчих фальсифікацій та перекуповування органи місцевого самоврядування пробували протистояти тотальному тиску представників Адміністрації Президента Януковича. Закони та громадянські свободи цинічно порушувалися за допомогою всюдисущої корупції на всіх щаблях влади. Малий і середній бізнес занепадав, а середній клас почав зникати з економічної карти країни. Україна повільно, але впевнено котилася до тоталітаризму. Генеральна прокуратура, суди, міліція та Служба безпеки стали справними знаряддями в руках кількох олігархічних кланів. Путінська Росія, як завжди вміло, не докладаючи при цьому великих зусиль, грала українською картою. Пов'язані економічними контактами і нерозраховані з радянським минулим проросійські політики стали вірними партнерами в цій геополітичній грі.

Єдиним світлим моментом стала надія на європейську перспективу України (яку, зрештою, так необережно дали представники влади). Велика європейська фата-моргана закінчилася великим українським вибухом. Режим Януковича забув, що не можна забирати в людей останню надію і не помітив, що на Майдані народжується нове покоління України, народжується потреба повалення системи і запровадження кардинальних змін. Масштаб протестів настільки великий, що опанувати ситуацію за допомогою міліції та «Беркуту» вже не вдасться.

Україна повинна сама вийти з нинішньої кризи. Проте, навряд чи українцям вдасться самостійно вирішити цю проблему. З теперішнім режимом, який у конвульсіях, але агресивно тримається за владу, не вдасться провести розмову. Щоб обидві сторони між собою розмовляли, потрібна підтримка і допомога. Існує надія, що західні політики розуміють – часу залишилося занадто мало. Громадянська війна, кровопролиття і поділ України не потрібні ані Європі, ані, маю надію, Росії.

Легітимність Януковича вичерпана. Після дострокових парламентських і президентських виборів розмови про Євросоюз повинні відбуватися вже з новим керівництвом. Захід мусить показати, що вільний світ має для України нову пропозицію – своєрідний новий план Маршалла, про який ідеться у статті депутата Європейського Парламенту Павла Коваля (на другій сторінці нашого видання). Така чітка і зрозуміла перспектива допомоги, а також декларація про те, що в найближчому часі будуть відмінені візи до Євросоюзу, дасть українцям переконання, що їхня боротьба має сенс.

Валентин ВАКОЛЮК

Як вийти із цього глухого кута
Jak wyjść z tej ślepej uliczki

сторінка 2

Жителі Любліна не могли відреагувати інакше
Lublinianie nie mogli inaczej zareagować

сторінка 4

Репресії торкнулися театру «Гармидер»
Prześladowania dotknęły teatru «Harmider»

сторінка 5

Якби Ісус народився сьогодні
Gdyby Jezus narodził się dziś

сторінка 8

У них міняється ставлення до світу, людей, країни
Zmienia się ich myślenie, stosunek do świata, ludzi i kraju

сторінка 10

Nowy plan Marshalla dla Ukrainy

Новий план Маршалла для України

Ograniczanie się do ogólnych apeli do władz Ukrainy o nieużywanie przemocy i mantrowanie, że umowa stowarzyszeniowa leży na stole, brzmi kuriozalnie, gdy giną ludzie – pisze europoseł «Polski Razem».

Обмеження Євросоюзу загальними закликами до влади України про незастосування сили та повторення мантр про те, що Угода про асоціацію лежить на столі, виглядає парадоксально у час, коли гинуть люди, – пише депутат Європарламенту від партії «Польща Разом».

Od ponad dwóch miesięcy patrzymy na Ukrainę, nie dostrzegając tego, co najważniejsze. Nie ma znaczenia, czy liderzy opozycji znajdą się w nowym rządzie. Po pomarańczowej rewolucji zajęli wszystkie stanowiska decyzyjne, ale nie zmienili kraju. Problem leży w strukturze ukraińskiej gospodarki, braku klasy średniej i nadmiarze wpływów współczesnych magnatów, zwanych oligarchami. Kończą się zasoby gospodarki, bez modernizacji stracą wszyscy.

Niech więc politycy ukraińscy sami zdecydują, jak chcą wyjść z tej ślepej uliczki. Od Zachodu powinni usłyszeć trzy rzeczy: istotą zmiany są reformy a nie personalne roszady, umowa stowarzyszeniowa z UE nie może być podpisana w najbliższych miesiącach, przynajmniej do wyborów, oraz że jest nowy plan dla Ukrainy, który zostanie uruchomiony pod warunkiem rozpoczęcia zmian.

Kto da nazwisko

Z inicjatywą nowego planu powinna wystąpić Polska. Krok pierwszy to poważna międzynarodowa konferencja z udziałem UE i Stanów Zjednoczonych. Udział Ameryki jest konieczny, bo u źródeł obecnej destabilizacji i kryzysu leżała nie tylko aktywność Kremla i słabość Unii, ale też brak zainteresowania Waszyngtonu i zaskakująca taktyka Międzynarodowego Funduszu Walutowego, który nie był skłonny do żadnych ustępstw wobec ukraińskich władz.

Polska dyplomacja powinna urealnić język diagnoz sytuacji na Ukrainie. Trzeba jasno powiedzieć, że niektórzy aktorzy wydarzeń są schowani za kurtyną, zwłaszcza Kreml i oligarchowie. W przypadku tych drugich na pewno można zastanowić się, jak włączyć ich do planu. Dzisiaj to ci, którzy kilka miesięcy temu żądali «rozwiązania problemu oligarchii», jakkolwiek abstrakcyjnie by to nie brzmiało w obecnych warunkach, czekają na gesty i oświadczenia Rinata Achmetowa w przekonaniu, że mają one większe znaczenie dla powstrzymania przemocy niż apele pana van Rompuya.

Gdy giną ludzie, ograniczanie się do ogólnych apeli do władz Ukrainy o nieużywanie przemocy i mantrowanie, że umowa stowarzyszeniowa leży na stole, brzmi kuriozalnie. W sygnale przekazanym Moskwie stawką powinna być dalsza współpraca z UE na dotychczasowych warunkach. W przesłaniu do oligarchów najważniejsza jest ich zgoda na modernizację gospodarki i demokratyczną grę na Ukrainie we wszystkich jej aspektach. O ile bowiem oligarchowie akceptują same wybory, o tyle niektórym z nich trudno zaakceptować rozdzielenie gospodarki od polityki, reguły normalnych przetargów itd., czyli utorowanie drogi do własności dla najmłodszego pokolenia. Dokładnie tego, które stanęło na Majdanie.

Ukraina potrzebuje nowego planu Marshalla – swoją drogą ciekawe, kto zechciałby dać mu swoje nazwisko. W relacji ze społeczeństwem i głównymi siłami politycznymi jego istotą powinna być pomoc w zamian za demokratyzację, a w kontakcie z magnatami «opcja zero» w zamian za zgodę na generalną zmianę reguł gry i likwidację oligarchicznej konstrukcji państwa. Tylko w takich warunkach nowy ukraiński rząd otrzyma instrumenty do realnej reformy kraju.

Inwestować w nowe pokolenie

Plan dla Ukrainy powinien mieć dwa filary: gospodarczy i społeczny. Jeśli chodzi o gospodarkę w pierwszej fazie – przygotowawczej – należy skupić się na remoncie systemu przesyłu gazu, a konkretnie na trwającej modernizacji gazociągu Pomary-Urengoj-Użhorod.

W drugiej należy skupić się na modernizacji zakładów przemysłowych. Tutaj rozwiązaniem może być stworzenie – w zamian za pieniądze na modernizację – preferencyjnych warunków dla spółek joint venture.

Trzecia faza to modernizacja infrastruktury drogowej i kolejowej. Te projekty mogłyby być realizowane przez wspomniane spółki joint venture. Poprzez wprowadzenie w zaplanowany sposób kapitału unijnego i amerykańskiego na Ukrainę możliwa stanie się modernizacja kraju, a w dłuższej perspektywie trwała poprawa relacji między Ukrainą a Zachodem. Warunkiem powodzenia projektu jest jednak zmiana prawa gospodarczego i procedur sądowych.

Na poziomie społecznym kluczowe są dwie sprawy: zniesienie wiz oraz budowa poważnej instytucji edukacyjnej, Uniwersytetu Partnerstwa Wschodniego. Nie ma technicznych przeszkód dla liberalizacji reżimu wizowego, Kijów wypełnił wszystkie najważniejsze elementy ustalonego w tej sprawie planu.

Unijni oficjele powtarzają, że to ukraińskie społeczeństwo, a nie władze są ich partnerem. Czas wypełnić tę deklarację treścią i wyznaczyć konkretny termin zniesienia wiz. Równolegle powinniśmy inwestować w nowe pokolenie Ukraińców, Gruzinów, Mołdawian. Wspólnym planem wszystkich państw naszego regionu powinno się stać uruchomienie Uniwersytetu Partnerstwa Wschodniego – miejsca, w którym niezależnie od polityki prowadzona będzie współpraca naukowa na najwyższym poziomie.

W sensie organizacyjnym zestawienie takiego planu modernizacji dla Ukrainy powinno polegać na uzupełnieniu umowy stowarzyszeniowej. Dopiero gdyby plan był realizowany, umowa nabrałaby sensu poprzez środki MFW i dodatkową składkę Stanów Zjednoczonych i innych krajów, które chcą zmiany na Ukrainie w oparciu o zasadę «modernizacja za demokrację».

Tak już jest, że nic z tego, że postawimy sobie nową willę, gdy sąsiad żyje w «chruszczowce». Zmiana u sąsiada to gwarancja naszego dobrobytu i bezpieczeństwa, a czasem nawet zysku. Po drugiej wojnie światowej Europa Zachodnia otrzymała w ramach planu Marshalla 13 mld dolarów. Po rewolucji róż Stany Zjednoczone również nie żałowały pieniędzy na reformy w Gruzji. Po rewolucji pomarańczowej na Ukrainie w 2005 roku świat nie złożył Kijowowi nowej oferty. Także dlatego skończyło się Euromajdanem, rozlewem krwi i straconymi latami na reformy.

Oferta, nie jałmużna

Dzisiaj potrzebny jest nowy plan Marshalla. Dla Ukrainy to konkretna oferta, nie jałmużna: byłaby to historyczna szansa, by nadrobić zaległości z ostatnich kilkunastu lat. Taka inicjatywa, gdyby wyszła z polskiej strony, miałaby szansę przebić plan Partnerstwa Wschodniego. Obecnie naszą rolą jest złożenie nowej oferty. Jej wybór zależy od władz Ukrainy.

Paweł KOWAL

Autor jest posłem do Parlamentu Europejskiego oraz adiunktem w Instytucie Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk
Pierwotnie tekst ukazał się w „Rzeczypospolitej"

Уже більше двох місяців ми спостерігаємо за Україною, не помічаючи найважливішого. Немає значення, чи потраплять лідери опозиції до нового уряду. Після Помаранчевої революції вони зайняли високі посади, але не змінили Україну. Проблема полягає у структурі української економіки, відсутності середнього класу та великому впливі сучасних магнатів, так званих олігархів. Закінчуються економічні ресурси, без модернізації всі будуть у програші.

Нехай українські політики самі вирішать, як вони хочуть вийти з цього глухого кута. Від Заходу вони повинні почути три речі: суттю змін є реформи, а не персональні перестановки; Угода про асоціацію з ЄС не може бути підписана протягом найближчих місяців, принаймні до виборів; є новий план для України, який буде реалізуватися за умови запровадження змін.

Хто дасть прізвище новому планові

З ініціативою нового плану повинна виступити Польща. Першим кроком є серйозна міжнародна конференція за участі ЄС та Сполучених Штатів. Участь Америки обов'язкова, оскільки біля витоків сучасної дестабілізації та кризи була не лише активність Кремля та слабкість Євросоюзу, але також відсутність зацікавлення Вашингтону та дивна тактика Міжнародного валютного фонду, який не був схильний до жодних поступок українській владі.

Польська дипломатія повинна зробити реальнішою мову діагностики ситуації в Україні. Потрібно ясно сказати, що деякі учасники подій ховаються за завісою, зокрема, Кремль та олігархи. Щодо останніх можна подумати, як залучити їх до плану. Сьогодні саме ті, хто кілька місяців тому вимагав «вирішити проблему олігархії», як би абстрактно це не звучало в сучасних умовах, чекають на жести та заяви Ріната Ахметова в переконанні, що вони мають більше значення для уникнення насилля, ніж заяви Германа ван Ромпея.

Коли помирають люди, обмеження загальними закликами до влади України щодо незастосування насилля та повторення мантри про те, що Угода про асоціацію лежить на столі, звучить дивно. У сигналі, який буде передано Москві, ставкою повинна бути подальша співпраця з ЄС на попередніх умовах. У зверненні до олігархів найважливішою є їх згода на модернізацію економіки та демократичну гру в Україні у всіх її аспектах. Олігархи погоджуються на самі вибори, проте їм складно змиритися із відокремленням економіки від політики, тендерами за нормальними правилами тощо, тобто із торуванням шляху до власності для наймолодшого покоління. Саме того покоління, яке стоїть зараз на Майдані.

Україна потребує нового плану Маршалла. До речі, цікаво, хто би хотів дати йому своє прізвище. У стосунках між суспільством і головними політичними силами його суттю повинна бути допомога взамін за демократизацію, а в контакті з олігархами «обнулення» взамін на згоду повністю змінити правила гри та ліквідувати олігархічну структуру держави. Лише в таких умовах новий український уряд отримає інструменти для справжнього реформування країни.

Інвестувати в нове покоління

План для України повинен стояти на двох стовпах: економічному та соціальному. Якщо йдеться про економіку в першій, підготовчій фазі, варто зосередитися на ремонті системи транзиту газу, а конкретніше на модернізації газопроводу Уренгой-Помари-Ужгород.

У другій – потрібно зосередитися на модернізації промислових підприємств. Тут рішенням може бути створення взамін за гроші на модернізацію пільгових умов для спільних підприємств.

Третя фаза – це модернізація транспортної та залізничної інфраструктури. Ці проекти можна було б реалізувати за підтримки згаданих вище спільних підприємств. За допомогою планового введення в Україну капіталу ЄС та США стане можливою модернізація країни, а в дальшій перспективі – налагодження стабільних відносин України з Заходом. Проте умовою успіху цього проекту є зміна економічного законодавства та судових процедур.

На соціальному рівні ключовими будуть два моменти: скасування віз та створення серйозного освітнього інституту – Університету Східного Партнерства. Технічні перешкоди для лібералізації візового режиму відсутні, Київ виконав усі найважливіші елементи визначеного в цій сфері плану.

Посадовці Євросоюзу повторюють, що їх партнером є українське суспільство, а не влада. Час наповнити ці слова змістом та визначити конкретний термін відміни віз. Водночас ми повинні інвестувати в нове покоління українців, грузинів, молдаван. Спільним планом усіх країн нашого регіону повинно стати утворення Університету Східного Партнерства – місця, в якому, незалежно від політики, наукова співпраця реалізуватиметься на найвищому рівні.

В організаційному сенсі такий план модернізації для України повинен полягати на доповненні Угоди про асоціацію. Тільки після реалізації плану угода набрала би сенсу завдяки коштам Міжнародного валютного фонду, Сполучених Штатів та інших країн, які хочуть змін в Україні, опираючись на принцип «модернізація за демократію».

Так уже сталося, що нас не цікавить те, що ми будуємо собі нову віллу, в той час, коли сусід живе у «хрущовці». Зміни в сусіда – це гарантія нашого добробуту і безпеки, а часом навіть вигоди. Після Другої світової війни Західна Європа отримала в рамках плану Маршалла 13 мільярдів доларів. Після Трояндової революції Сполучені Штати також не шкодували грошей на реформи у Грузії. Після Помаранчевої революції в Україні у 2005 році світ не зробив Києву нової пропозиції. Це одна із причин того, що все закінчилося Євромайданом, кровопролиттям та втраченими для реформ роками.

Пропозиція, не милостиня

Сьогодні потрібний новий план Маршалла. Для України це конкретна пропозиція, а не милостиня: це був би історичний шанс завершити те, що ми не доробили протягом кільканадцяти років. Якби така ініціатива вийшла з польського боку, вона мала би можливість перевершити план Східного Партнерства. Сьогодні наше завдання – зробити нову пропозицію. Її вибір залежить від української влади.

Павел КОВАЛЬ

Автор є депутатом Європейського Парламенту та ад'юнктом в Інституті політичних студій Польської академії наук
Текст був уперше опублікований у газеті „Rzeczpospolita"

Jak zaczyna się dyktatura

Як починається диктатура

Ukraina płonie w ogniu powstania. Może to głośno powiedziane, ale trwa największy protest ludowy w historii niepodległej Ukrainy. Zaczął się jako odpowiedź na rezygnację z podpisania umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską, rozkwitł w odpowiedzi na okrutne rozpędzenie demonstrantów w Kijowie w noc na 30 listopada i rozlał się na całą Ukrainę po przyjęciu 16 stycznia tak zwanych «ustaw drakońskich».

Україна горить у вогні повстання. Можливо, це занадто голосні слова, але зараз триває найбільший народний протест в історії незалежної України. Він почався у відповідь на відмову від підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, показав свою силу після жорстокого розгону демонстрантів у Києві в ніч на 30 листопада та розлився по всій Україні після прийняття 16 січня «драконівських законів».

Tak ochrzczono w mediach ustawy ograniczające prawo na pokojowe demonstracje i protesty, będące zagrożeniem dla wolności słowa i umożliwiające liczne naruszenia w sądownictwie. Za odwołanie większości z nich zagłosowali deputowani Rady Najwyższej 28 stycznia. Jednak, bez podpisania przez prezydenta i publikacji ustawy wciąż są czynne.

Niestety, Ukraińcy nie są przyzwyczajeni do studiowania przepisów prawnych, a przeciętny obywatel może nawet nie podejrzewać jak bardzo zmieniłoby się jego życie dzięki tym ustawom. Nawet teraz warto zachować czujność, gdyż będziemy funkcjonować według dyktatorskiego prawa aż do wejścia w życie odwołujących go ustaw:

– zakazano ruch w kolumnie aut powyżej 5 pojazdów. Szósta osoba ryzykuje pozbawieniem prawa jazdy i samochodu na 2 lata;

– zakazano prowadzenie działalności agencji informacyjnej bez rejestracji państwowej. Za przekroczenie – konfiskowanie sprzętu i produkcji + kara grzywny (Tu warto dodać, że zarejestrować się jako agencje informacyjne muszą wszystkie wydania internetowe, ponieważ według prawa ukraińskiego takie media nie istnieją. Wydania internetowe są obecnie rejestrowane jako prywatne przedsiębiorstwa);

– naruszenie zasad organizacji pokojowych zgromadzeń – grozi do 10 dni aresztu;

– udział w masowych zebraniach w kasku, odzieży ochronnej, maskach, «militarnym» umundurowaniu – do 10 dni aresztu;

– montaż namiotów, sceny, sprzętu nagłaśniającego bez zezwolenia milicji – do 15 dni aresztu;

– obraza sądu – 15 dni aresztu;

– niezastosowanie się do ograniczenia dostępu do Internetu – grzywna o wysokości 6800 hrywien;

– niezastosowanie się do «uzasadnionych żądań» funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa – grzywna ponad 2 000 hrywien;

– protokół o przekroczeniu administracyjnym nie musi być wręczony osobie, która popełniła przekroczenie (wystarczy dwóch «świadków»);

– wręczenie wezwania do organów śledczych może się odbywać bez potwierdzenia własnoręcznym podpisem;

– blokowanie dostępu do mieszkań prywatnych – 6 lat pozbawienia wolności;

– pomówienie (artykuł wrócił do kodeksu karnego) – 2 lata pozbawienia wolności;

– rozprzestrzenianie materiałów o ekstremistycznej zawartości – 3 lata pozbawienia wolności;

– masowe naruszenie porządku publicznego – 2 lata;

– zamieszki masowe – 10-15 lat pozbawienia wolności. Pod ten artykuł podpadają, m.in. niemal wszyscy uczestnicy Euromajdanu;

– zbieranie informacji o członkach milicyjnych oddziałów specjalnych, sędziach i innych funkcjonariuszach – 3 lata pozbawienia wolności;

– groźba policjantowi lub innemu funkcjonariuszowi pełniącemu służbę – 7 lat pozbawienia wolności;

– zbieranie i gromadzenie informacji o sędzi i członkach jego rodziny – 2 lata pozbawienia wolności;

– organizacje pozarządowe, które otrzymują środki z zagranicy (np. w postaci grantów) otrzymają status «agentów zagranicznych» i muszą się zarejestrować z uwzględnieniem tego statusu (nowa nazwa brzmi: «organizacja pozarządowa wykonująca funkcje agenta zagranicznego»). Tracą przy tym status organizacji niedochodowej, muszą spłacać podatki i składać miesięczne sprawozdania z działalności «agenckiej»;

– organizacje pozarządowe nie mogą prowadzić bardzo szeroko rozumianej «działalności ekstremistycznej», na przykład skierowanej na kontrolę i wpływ na decyzję władz miejscowych i centralnych;

– kościoły nie mogą prowadzić działalności, która może być uznana za ekstremistyczną;

– władze mogą podjąć decyzję o indywidualnym zakazie dostępu do Internetu;

– organizacje pozarządowe są uznawane za zaangażowane w działalność polityczną, jeśli usiłują wpływać na decyzje rządu lub innych organów władzy (na taką działalność i jej finansowanie należy otrzymać wcześniejszą zgodę państwa);

– osoba może być skazana (w tym na wieloletnie pozbawienie wolności) pod własną nieobecność w sądzie, zaocznie;

– odpowiedzialność za naruszenie przepisów ruchu drogowego, zarejestrowane przez automatyczne środki rejestracji, ponosi właściciel samochodu, mimo tego, że nie prowadził pojazdu w momencie przekroczenia;

– deputowany Rady Najwyższej może być pozbawiony immunitetu bez decyzji specjalnego komitetu parlamentarnego – na drodze głosowania w czasie sesji plenarnej Rady Najwyższej;

– «berkutowcy» (funkcjonariusze milicyjnego oddziału specjalnego) i osoby odpowiedzialne za wykroczenia służbowe w stosunku do protestujących są zwolnieni od odpowiedzialności.

Czy można uważać odwołanie „drakońskich" ustaw za zwycięstwo Majdanu? Niekoniecznie, bardziej poprawna będzie analogia do bandyty, który groził zabiciem, a jedynie obrabował. W tej chwili świat się cieszy, że „bandyta" poddał się „resocjalizacji", a on w międzyczasie szykuje kolejne przestępstwa. Zamiast odwołania warto było wykorzystać siły na uznanie za nieważne „ręcznego" głosowania radnych, którzy nie mieli wglądu do nowych ustaw. Głosowanie, które odbyło się z naruszeniem regulaminu jest dotychczas niepotwierdzone żadnym dowodem w postaci podpisów czy nagrania, na którym rzeczywiście jest 235 rzekomych głosów «za».

Nowe, wciąż czynne ustawy uprawniają do masowych aresztów i sfabrykowanych rozpraw sądowych podobnych do tych radzieckich. W krótkim okresie ich czynności, można oskarżyć dowolną osobę, znajdując dwóch dowolnych «świadków» i przeprowadzając rozprawę bez obecności «oskarżonego» – i ta praktyka już jest stosowana na Ukrainie.

W chwili zamknięcia numeru, „drakońskie" ustawy wciąż były czynne, a Rada Najwyższa omawiała kwestie amnestii i nowe, również szokujące inicjatywy ustawodawcze. Doświadczenie 16 stycznia pokazuje, że zarówno prorządowe, jak i opozycyjne siły z łatwością godzą się na brutalne łamanie regulaminu. Dlatego zadaniem społeczności światowej i ukraińskiej jest niedopuszczenie do kolejnego włączenia się w Radzie Najwyższej „szalonej taśmy" produkującej ustawy oraz reinkarnacji dyktatury na Ukrainie, a zadaniem każdego z nas – osobista edukacja w zakresie prawa.

Olena SEMENIUK

Так у засобах масової інформації охрестили закони, що обмежують право на мирні зібрання та акції протесту, ставлять під загрозу свободу слова й уможливлюють численні порушення в судочинстві. За відміну більшості з них 28 січня проголосували народні депутати. Утім, до підписання президентом та публікації, вони досі діють.

На жаль, українці не звикли читати закони і пересічний громадянин може навіть не підозрювати, наскільки змінилося б його життя із цими нормативними актами. Проте, варто зберігати пильність, адже доки не наберуть чинності закони, що скасовують недавні нововведення, ми житимемо за нормами диктатури:

– заборонено рухатися в колоні більше, ніж п'яти автомобілям. Шостий водій ризикує вилученням водійських прав та автомобіля на 2 роки;

– заборона діяльності інформагентства без державної реєстрації. За порушення – конфіскація техніки і продукції та великий штраф. Варто додати, що за законами 16 січня всі Інтернет-видання змушені зареєструватись як інформаційне агентство, оскільки українське законодавство раніше не регулювало діяльності ЗМІ в Інтернеті. Сьогодні вони здебільшого мають статус приватних підприємств;

– порушення порядку мирних зібрань – до 10 діб арешту;

– участь у мирних зібраннях у касці, форменому одязі, масці тощо – до 10 діб арешту;

– встановлення наметів, сцени, звукопідсилюючого обладнання – до 15 діб арешту;

– неповага до суду – 15 діб арешту;

– невиконання вимог про обмеження доступу до Інтернету – штраф 6800 грн.;

– невиконання «законних вимог» працівників СБУ – штраф понад 2 000 грн.;

– протокол про адміністративне правопорушення не обов'язково вручати порушникові, достатньо двох «свідків»;

– для підтвердження вручення повістки не обов'язковий підпис особи, достатньо будьє яких інших доказів;

– блокування доступу до житла (новий запис у Кримінальному кодексі) – 6 років ув'язнення;

– наклеп (стаття повернулася до Кримінального кодексу) – 2 роки ув'язнення;

– поширення екстремістських матеріалів – 3 роки ув'язнення;

– масове порушення громадського порядку – 2 роки ув'язнення;

– масові заворушення – 10-15 років ув'язнення (будь-якого учасника Євромайдану можна затримати за цією статтею);

– збір інформації про «беркутівців», суддів та деяких інших посадовців – 3 роки ув'язнення;

– погроза міліціонеру чи іншому працівнику правоохоронних органів – 7 ув'язнення;

– збір інформації про суддю та членів його родини – 2 роки ув'язнення;

– громадські організації, які отримують кошти з-за кордону, наприклад, у вигляді грантів, отримують статус «іноземних агентів» і повинні зареєструватися відповідно до цього статусу. У їхній назві має міститися словосполучення «громадське об'єднання, що виконує функції іноземного агента». Також ці організації втратять статус неприбуткових, тобто будуть змушені платити податки на «прибуток» та звітувати про «агентську» діяльність;

– громадські організації не можуть вести «екстремістської діяльності», при чому це визначення може дуже широко трактуватися. Наприклад, екстремістською вважається діяльність, що спрямована на контроль та вплив на рішення місцевих та центральних органів влади;

– церкви не можуть здійснювати діяльності, яка може бути визнана «екстремістською»;

– влада може прийняти рішення про індивідуальну заборону доступу до Інтернету;

– громадське об'єднання, яке прагне впливати на рішення органів влади, вважається таким, що бере участь у політичні діяльності (на таку діяльність і її фінансування потрібно просити завчасного дозволу держави);

– людину можуть засудити (у тому числі до багаторічного ув'язнення) заочно, без її присутності на суді;

– до відповідальності за порушення правил дорожнього руху, що зафіксоване автоматичним засобом, можна притягнути водія, навіть якщо він не керував транспортним засобом під час порушення;

– народного депутата можуть позбавити недоторканності без розгляду профільним комітетом – шляхом голосування на пленарному засіданні Верховної Ради;

– «беркутівці» та посадовці, які вчинили злочини проти активістів Майдану, звільняються від покарання.

Чи можна вважати скасування «драконівських» законів перемогою Майдану? Навряд. Правильнішим буде порівняння з бандитом, який погрожував убити, а лише пограбував. У цей час світ радіє, що бандита вдалося «ресоціалізувати», а він готує наступні злочини. Замість скасування, варто було б докласти зусиль до визнання недійсним «ручного» голосування депутатів, які не мали доступу до законів. Голосування, яке відбулося з порушенням усіх можливих регламентів та яке досі непідтверджене жодним фото-, відеозаписом чи документом, на котрому є уявні 235 голосів «за».

Нові, досі чинні закони відкривають двері масовим арештам та сфабрикованим судовим розправам на кшталт тих радянських. За короткий проміжок їхньої дії можна звинуватити будь-яку людину, знайшовши двох «свідків» та провівши суд без присутності «обвинуваченого». І це вже практикується в Україні.

На момент, коли здавався номер, «драконівські» закони були ще чинні, а Верховна Рада України обговорювала питання амністії та нові, не менш шокуючі, законотворчі ініціативи. Досвід 16 січня показав, що і провладні, й опозиційні сили з легкістю погоджуються на брутальні порушення регламенту. Тому завданням світової та української спільноти є не допустити до повторного запуску «шаленого принтера» у Верховній Раді та впровадження диктатури в Україні, а завданням кожного із нас – особистий юридичний лікбез.

Олена СЕМЕНЮК

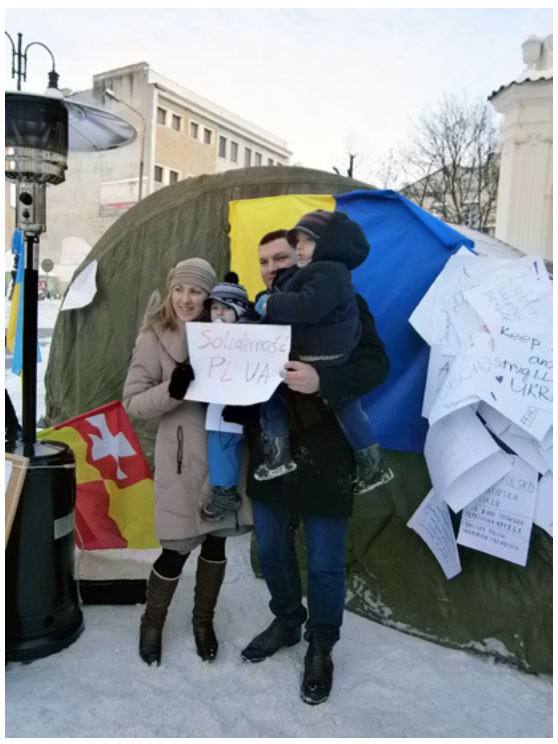

Jesteśmy z Wami!

Lublinianie nie mogli inaczej zareagować – po raz kolejny wsparli swoich ukraińskich sąsiadów organizując festiwal o nazwie LEK – Lubelski EuroMajdan Kulturalny. Niedziela 26 stycznia 2014 roku w lubelskim Centrum Kultury upłynęła pod znakiem inicjatyw polsko-ukraińskich i przybrała barwy niebiesko-żółte.

Kilkaset osób wyraziło swoje poparcie dla kijowskiego EuroMajdanu uczestnicząc w niedzielnym LEK-u. Ja również wzięłam w nim udział, nie tylko jako korespondentka «Monitora Wołyńskiego», lecz polska patriotka, solidaryzująca się ze Wschodnim Sąsiadem i jego mieszkańcami. Wśród nich są moi znajomi, coraz liczniej przybywający do Lublina. Inicjatywa została zorganizowana spontanicznie przez Centrum Kultury oraz Warsztaty Kultury: «Śledziliśmy w mediach, jak zaostrza się sytuacja w Ukrainie. Niespodziewanie Miłosz Zieliński rzucił hasło, żebyśmy coś zrobili. Zaczęliśmy szukać ludzi, którzy nam pomogą i okazało się, że wielu z nich chce nas wesprzeć. LEK jest naszym wspólnym dziełem» – powiedziała mi Maria Artemiuk, jedna ze współorganizatorek przedsięwzięcia. Zapytana o dalsze plany działalności LEK-u odpowiedziała: «Cały czas zbierane środki pierwszej pomocy, odzież, żywność i pieniądze, które zostaną wysłane na Ukrainę. Odbędą się również aukcje na rzecz EuroMajdanu. Poza tym chcemy zaangażować władze Lublina w pomoc Ukraińcom».

W niedzielnym wydarzeniu pomagali również wolontariusze, którzy rozdawali programy, ulotki, niebiesko-żółte wstążki, flagi, udzielali informacji i współorganizowali wydarzenia. Jeden z nich, Tomek, student studiów wschodnioeuropejskich wyraził swoją solidarność ze Wschodnim Sąsiadem: «Chciałem, chcę i zawsze będę chciał wspierać Ukraińców i Europę Wschodnią, gdyż wywodzimy się ze wspólnej kultury. Silna Ukraina równa się silna Polska, a to, co korzystne dla Ukrainy, jest także korzystne dla Polski. Oprócz wyrażenia poparcia dla Ukrainy pragnę też pokazać mieszkańcom Lublina, że potrzebna jest pomoc i wspólnie możemy zebrać to, co jest potrzebne protestującym». W gąszczu polsko-ukraińskich inicjatyw Tomek oprowadzał mnie po Centrum Kultury, zachęcając do uczestnictwa w poszczególnych inicjatywach.

Swoją obecność w czasie LEK-u zaznaczyły również organizacje pozarządowe walczące o prawa człowieka: Amnesty International oraz Homo Faber. Zbierały one podpisy pod petycją «Wolność demonstracji na Ukrainie» oraz fotografowały osoby, które zdecydowały się napisać krótkie przesłanie dla protestujących. Hasła typu «Jesteśmy z Wami» czy «Nie poddawajcie się, dacie radę!» zawisły na namiotach organizatorów. Jako przedstawicielka «Monitora Wołyńskiego» również zawiesiłam kartkę pełną uznania i poparcia, w imieniu swoim i redakcji.

Aktywnością wykazali się także naukowcy, dziennikarze, artyści oraz działacze polityczni i społeczni. W czasie kilkugodzinnej debaty pt. «Jak zrozumieć i pomóc Ukrainie» każdy zainteresowany, w tym osoby z publiczności, mógł wypowiedzieć swoje zdanie na temat aktualnych wydarzeń w Ukrainie. Rozmawiano na tematy z dziedziny historii, kultury, polityki, stosunków międzynarodowych, sprzeczano się i oglądano relacje video z EuroMajdanu. Gości specjalnymi byli Ukraińcy protestujący w różnych miastach. Spora grupa osób przyjechała ze Lwowa, by opowiedzieć o haniebnych poczynaniach «Berkutu» w tym mieście. Niekiedy dochodziło do ostrej wymiany zdań, choć nie obyło się bez patosu i łez wzruszenia. «Ukraińcom zabierają to, co Polacy mają na co dzień – demokrację. Możecie narzekać na Tuska i Komorowskiego – u nas, po 16 stycznia, nie ma takiej możliwości», «Właśnie teraz budujemy relacje polsko-ukraińskie na następnych kilkanaście lat», «Mówienie o tym, co będzie, jest niebezpieczne», «Polacy, bądźcie naszymi ambasadorami w Europie!», «To jest okropne słowo «wojna», bo ta łączy się z rozlewem krwi. Nam wystarczy, jak będziecie o tym mówić. I o to chcę prosić – żebyście rozmawiali o wydarzeniach w Ukrainie» – tego typu słowa wypowiadali, po polsku i ukraińsku, uczestnicy debaty. Salę wypełniała atmosfera smutku, niepokoju, niepewności, ale też nadziei.

Na korytarzach Centrum Kultury i w jego obrębie odbywało się wiele imprez towarzyszących: czytanie ukraińskiej poezji, warsztaty dla dzieci, pokazy żonglerskie, fire show, oglądanie ukraińskich serwisów informacyjnych, nagrywanie osób czytających «Testament» Tarasa Szewczenki. Wśród nich, spotkałam Antona, który skończył historię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, a obecnie studiuje filologię słowiańską. Chłopak kilka dni temu wrócił z kijowskiego EuroMajdanu, a obecnie szykuje się do kolejnego wyjazdu do stolicy swojego państwa. Zapytałam go o spostrzeżenia na temat Majdanu:

– W Kijowie jest zauważalna trwoga – milicja stosuje broń. Z drugiej strony widać odrodzenie narodu. Ludzie modlą się od rana, tego nie było wcześniej. Nie jest ważne, jaki ksiądz prowadzi nabożeństwo – prawosławny czy katolicki. Majdan trwa i będzie trwał, ludzie nie ustąpią.

– Wielu ekspertów z Polski uważa, że w Ukrainie nic się nie zmieni. Poprotestujecie sobie i tyle. Co o tym myślisz?

– Uważam, że jednak wiele się zmieni. Wcześniej władza mówiła, że tylko Kijów protestuje, a teraz protestują już wszyscy – nawet Wschodnia Ukraina. Kibice piłkarscy wyrazili swoje poparcie dla EuroMajdanu i wyszli na ulice. To wszystko nabiera obrotów, prezydent się boi. Poszliśmy daleko i teraz trzeba zmienić cały system. Ludzie są świadomi, że powrotu już nie ma.

Po południu rozpoczął się program wieczorny. Odbywały się pokazy artystyczne oraz koncerty, w czasie których śpiewano nostalgiczne pieśni o wolności, lepszym jutrze, walce i nadziei. Inicjatywy te na chwilę wywoływały uśmiech, po zniknięciu którego szybko wracano do natrętnego pytania «co dalej?». Po pełnym optymizmu dniu uczestnicy i organizatorzy rozeszli się do swoich domów. Niektórzy szybko zapomnieli o wzlotach minionego dnia, kolejni zabrali się do sporządzania materiałów do swoich gazet, a innym natomiast – Ukraińcom przebywającym w Polsce – nadal, zapewne, towarzyszy lęk o losy Ojczyzny.

Agnieszka BĄDER

Ми з вами!

Жителі Любліна не могли відреагувати інакше – вже вкотре вони підтримали своїх українських сусідів, організувавши фестиваль LEK – Люблінський культурний Євромайдан. Неділя, 26 січня 2014 року, в люблінському Центрі культури була насичена польсько-українськими акціями і набула синьо-жовтих барв.

Декілька сотень осіб підтримало київський Євромайдан, взявши участь у недільному фестивалі. Я також приєдналася до цієї акції, не лише як кореспондент «Волинського монітора», але й як польська патріотка, солідарна зі східними сусідами. Серед них – мої знайомі, яких у Любліні стає все більше. Захід спонтанно організували Центр культури та Майстерня культури. «У засобах масової інформації ми слідкували за тим, як загострюється ситуація в Україні. Несподівано Мілош Зелінський запропонував нам виступити з акцією підтримки. Ми розпочали пошуки людей, які би згодилися нам допомогти, і виявилося, що багато хто прагне нас підтримати. LEK – це наша спільна справа,» – розповіла мені Марія Артемюк, співорганізатор цієї акції. На питання про подальші плани розвитку фестивалю вона відповіла: «Постійно збираємо засоби для надання першої медичної допомоги, одяг, їжу і кошти, які передамо в Україну. Відбудуться також аукціони, присвячені Євромайдану. Окрім цього, ми також прагнемо задіяти владу Любліна у справі допомоги українцям».

Недільну акцію допомогли організувати волонтери. Вони роздавали програмки, листівки, синьо-жовті стрічки, прапори, надавали інформацію і були співорганізаторами. Один із них, Томек, котрий навчається на східноєвропейській спеціальності, висловив свою солідарність з українцями: «Я прагнув, прагну і завжди буду прагнути підтримати українців і Східну Європу, оскільки ми маємо спільне культурне коріння. Сильна Україна – це також сильна Польща і те, що вигідне для України, вигідне також для Польщі. Крім підтримки України, прагну показати мешканцям Любліна, що потрібна допомога і разом ми можемо зібрати те, що необхідне учасникам акцій протестів». Серед різноманіття польсько-українських заходів Томек провів мене по Центру культури, заохочуючи взяти участь у тій чи іншій акції.

На фестивалі були присутні також представники громадських організацій, які борються за права людини, – «Amnesty International» і «Homo Faber». Вони збирали підписи під петицією «Свобода демонстрацій в Україні» і фотографували осіб, які вирішили звернутися з коротким посланням до учасників протестів. На наметах організаторів були вивішені гасла «Ми з вами» чи «Не здавайтеся, тримайтеся!» та інші. Як представник «Волинського монітора», я також написала слова підтримки від себе і від редакції.

Активну участь у фестивалі брали науковці, журналісти, митці, політичні та громадські діячі. Під час кількагодинної дискусії «Як зрозуміти і допомогти Україні» всі охочі, в тому числі глядачі, могли висловити свою думку про актуальні події на Україні. Учасники зустрічі обговорювали теми з історії, культури, політики, міжнародних відносин, сперечалися і дивилися пряму трансляцію з Євромайдану. Особливими гостями стали українці з різних міст, що брали участь в акціях протесту. Велика група людей приїхала зі Львова, щоб розповісти про ганебні вчинки «Беркуту» у цьому місті. Інколи доходило до гострої суперечки, хоч не обійшлося без пафосу і сліз зворушення. «В українців відбирають те, що поляки мають щодня, – демократію. Ви можете нарікати на Туска і Коморовського. Ми, після 16 січня, не маємо такої можливості», «Саме зараз ми будуємо польсько-українські відносини на наступні кілька десятків років», «Розмова про те, що буде, стає небезпечною», «Поляки, будьте нашими послами в Європі!», «Це жахливе слово – «війна», бо за нею стоїть кровопролиття. Достатньо й того, що ви розповідатимете про це. Тому прошу вас – розмовляйте про події на Україні,» – такі слова лунали з вуст учасників дискусії польською та українською. У залі була атмосфера суму, неспокою, невпевненості, але й надії.

У Центрі культури відбувалося також чимало інших акцій: декламація української поезії, виступи жонглерів, вогняне шоу, перегляд українських новин, відеозйомка людей, які читали «Заповіт» Тараса Шевченка. Серед присутніх я зустріла Антона, випускника історичного факультету Люблінського католицького університету, який нині вивчає слов'янську філологію. Хлопець кілька днів тому повернувся з київського Євромайдану і знову збирається у столицю своєї держави. Я розпитала його про враження від Євромайдану:

– У Києві тривожно – міліція застосовує зброю. З іншого боку, видно відродження народу. Люди зранку стають на молитву, чого раніше не було. Неважливо, священик якого обряду веде молебень, – православного чи католицького. Майдан триває і буде тривати, люди не відступлять.

– Багато експертів із Польщі вважає, що в Україні нічого не зміниться. Попротестують і все. Що ти думаєш на цю тему?

– Я вважаю, що все-таки багато що зміниться. Раніше влада стверджувала, що протестує тільки Київ, а тепер протестують усі, навіть Східна Україна. Футбольні фанати підтримали Євромайдан і вийшли на вулиці. Це все набирає обертів, президент переляканий. Ми пішли далеко і тепер необхідно змінити всю систему. Люди усвідомлюють, що повернення назад уже немає.

Після обіду розпочалась вечірня програма. Відбувалися постановки і концерти, під час яких лунали ностальгійні пісні про свободу, краще майбутнє, боротьбу і надію. Вони викликали радість, однак усі швидко поверталися до болючого питання «що далі?». Після сповненого оптимізмом дня, учасники й організатори розійшлися по своїх домівках. Дехто швидко забув про піднесення, яке панувало цього дня, інші взялися за підготовку матеріалів до своїх газет, а ще інші, зокрема, українці, які перебувають у Польщі, безсумнівно, далі переживають за долю своєї країни.

Аґнєшка БОНДЕР

Cenzura w łuckim wydaniu: kara za cytowanie

Цензура луцького розливу: репресії за цитування

Uwaga całej Ukrainy jest skupiona na wydarzeniach w Kijowie. Cały czas napływają też wiadomości o atakach na działaczy, związanych z protestami, w różnych miastach Ukrainy. W Łucku prześladowania dotknęły też teatru «Harmider», który w sposób artystyczny nawiązał do wydarzeń na Ukrainie.

Увага всієї України зосереджена на подіях у Києві. Постійно з'являється інформація про напади на пов'язаних із протестами активістів у різних містах України. В Луцьку репресії торкнулися театру «Гармидер», який у своїй виставі нагадав про перші трагічні події на київському Євромайдані.

Teatr «Harmider» działa przy Łuckim Rejonowym Domu Kultury. Wyróżnia się w środowisku artystycznym Łucka niezależnością, zaangażowaniem i aktywnością społeczną. Około 30 osób gra, pracuje nad scenariuszami, oprawą muzyczną i dekoracjami, organizuje imprezy artystyczne i dba o promocję miasta. To wszystko aktorzy robią na zasadach społecznych – ale profesjonalnie. Pełne sale na przedstawieniach są tego najlepszym dowodem.

Wstrząśnięci wiadomością o okrutnym rozpędzeniu młodzieży na Euromajdanie 30 listopada, artyści postanowili nie omijać bolesnego tematu w swojej sztuce. Zapożyczone z blogów i sieci społecznościowych teksty przedstawienia «AU! Powiedziane milionom» uzupełniono o cytaty wpisów świadków i uczestników tragicznych wydarzeń. Karygodne? Zdaniem władz rejonu łuckiego – jak najbardziej. O tym, jakie były skutki używania cytatów, przedstawiciele teatru opowiedzieli na konferencji prasowej 21 stycznia.

Nagranie z przedstawienia, które pojawiło się na stronie teatru i w mediach internetowych, wywołało falę niezadowolenia ze strony władz rejonu. Pojawiły się pogłoski o negatywnej reakcji urzędników, ale na działania trzeba było zaczekać półtora miesiąca. Dopiero 13 stycznia Rusłana Porycka, kierownik artystyczny teatru, została zaproszona na rozmowę z szefową rejonowego wydziału kultury Walentyną Zińczuk. Urzędniczka zasugerowała, że teatr powinien sobie poszukać innego miejsca. Jeśli nie zrobi tego sam, znajdzie się powód, dla którego będą musieli opuścić budynek.

Artyści wraz z dyrektorem Domu Kultury Stepanem Cyką, usiłowali szukać wsparcia u władz obwodu, ale bezskutecznie – 16 stycznia Rusłana Porycka została poinformowana o tym, że stanowisko kierownika teatru «Harmider» zostało usunięte ze struktury organizacyjnej. Nie pozwolono także na kontynuację działalności na zasadach społecznych – teatr dostał 2 miesiące na pakowanie waliz i znalezienie nowego lokum, gdyż inni artyści nie są zatrudnieni w Domu Kultury.

Formalnie rozporządzeniu wydziału kultury nie można nic zarzucić – na papierze to drobne zmiany w strukturze organizacyjnej. Jednak zespół «Harmideru» nie ma wątpliwości: zakończenie współpracy jest decyzją polityczną, która została podjęta co najmniej na poziomie obwodowym. Aktorzy pragną dotrzeć do świadomości władzy poprzez maksymalny rozgłos i publiczne apele do ministra kultury Leonida Nowochatka.

W Łucku jest to jedyny niezależny teatr reprezentujący miasto i obwód wołyński na największych teatralnych festiwalach ukraińskich i międzynarodowych. Pozostawiony bez pomieszczenia w Domu Kultury straci miejsce prób, magazyn strojów i dekoracji, a przede wszystkim miejsce spotkań z widzami. Dom Kultury natomiast pozostanie bez dochodów z biletów wejściowych i… publiczności – przedstawienia «Harmideru» to niemal jedyne wydarzenia, którymi owa jednostka może się poszczycić.

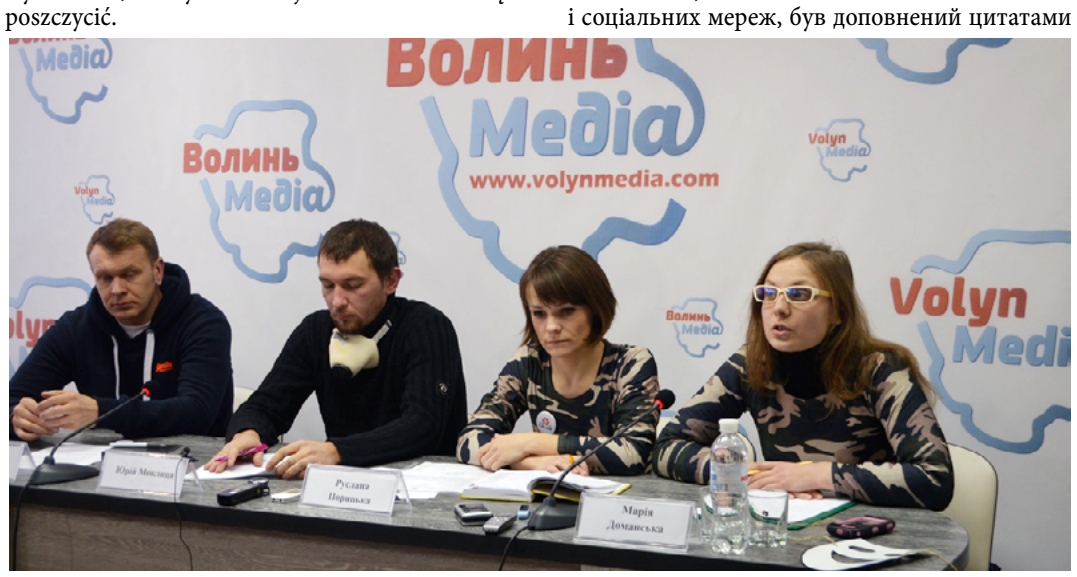

Czyżby wydział kultury Łuckiej Administracji Rejonowej postanowił wziąć na siebie obowiązki wydziału ds. propagandy czy zwyczajnie demonstruje własną nadgorliwość? Tak czy inaczej, wysłanie największego niezależnego teatru w Łucku w podziemie artystyczne, nie służy rozwojowi kultury. Chyba, że właśnie w taki sposób wygląda regulaminowa «realizacja państwowej polityki w zakresie kultury».

Olena SEMENIUK,
zdjęcia udostępnione przez teatr «Harmider»

Театр «Гармдер» працює при Луцькому районному будинку культури. Він якісно виділяється з мистецького середовища Луцька самобутністю, ініціативністю та соціальною активністю. Близько 30 осіб грають, працюють над сценаріями, декораціями та музичним оформленням, організовують культурні заходи та дбають про просування міста. Митці займаються всім цим на громадських засадах, але цілком професійно. Найкращим доказом є вщерть заповнена зала на кожному спектаклі театру.

Вражені звісткою про жорстокий розгон молоді на Євромайдані 30 листопада, митці вирішили не оминати болючу та актуальну тему у своїй виставі. Спектакль «АУ! Сказане мільйонам», тексти якого запозичено з блогів і соціальних мереж, був доповнений цитатами висловлювань свідків та учасників трагічних подій. Чи цей вчинок заслуговує на покарання? На думку влади Луцького району – безсумнівно. Про те, якими будуть наслідки цитування, представники театру розповіли на прес-конференції 21 січня.

Запис спектаклю, який був опублікований на сайті театру та в інтернет-ЗМІ, викликав хвилю невдоволення зі сторони районної влади. До акторів дійшли чутки про негативну реакцію посадовців, проте на дії довелося чекати півтора місяці. 13 січня керівника театру Руслану Порицьку запросили на розмову з начальницею районного управління культури Валентиною Зінчук. Чиновниця «рекомендувала» театрові пошукати інше місце. Якщо «гармидерівці» не зроблять цього самостійно, «знайдеться привід».

Митці разом із директором Будинку культури Степаном Цикою намагалися заручитися підтримкою обласної влади, проте безрезультатно. 16 січня Руслану Порицьку поінформували, що посада керівника театру «Гармидер» вилучена зі штатного розпису. На громадських засадах продовжити діяльність також не дозволили. У театру лишилося два місяці на пакування валіз та пошуки іншого приміщення, адже інші актори не є працівниками Будинку культури.

Формально наказові відділу культури нічого не можна закинути – на папері все виглядає як звичайні зміни в організаційній структурі. Однак актори «Гармидеру» не мають сумнівів: завершення співпраці – це політичне рішення, прийняте щонайменше на обласному рівні. Втім, вони досі мають намір достукатися до свідомості влади за допомогою широкого розголосу та публічного звернення до міністра культури Леоніда Новохатька.

«Гармидер» – це єдиний незалежний театр у Луцьку, який представляє місто і область на найбільших українських та міжнародних театральних фестивалях. Залишившись без приміщення у Будинку культури, він втратить місце для репетицій, складу декорацій та костюмів, і, що найважливіше, місце для зустрічей з аудиторією. Будинок культури натомість лишиться без надходжень від продажу квитків, адже вистави «Гармидеру» – це чи не єдині заходи, якими ця установа може похвалитися.

Можливо, управління культури Луцької райдержадміністрації вирішило взяти на себе обов'язки відділу пропаганди? Чи просто намагається продемонструвати власну прислужливість верхівці? У кожному разі, відправка найбільшого незалежного театру в Луцьку в культурний андеграунд не служить розвитку культури. Хіба що саме так на практиці виглядає «реалізація державної політики у галузі культури».

Олена СЕМЕНЮК,
фото надані театром «Гармидер»

Euromajdan w Lublinie

W lubelskim Centrum Kultury miała miejsce kolejna inicjatywa związana z Ukrainą. Tym razem było to spotkanie z młodymi Ukraińcami, Iryną Nirshą i Igorem Aronovem, którzy brali udział w manifestacjach na Euromajdanie w Kijowie w grudniu 2013 roku.

W niedzielę, 19 stycznia 2014 roku, w trakcie prawie dwugodzinnego spotkania kilkadziesiąt osób, Polaków i Ukraińców, zebranych w Centrum Kultury, mogło zapoznać się z relacją Iryny i Igora, obejrzeć wiadomości na żywo, nagrania internetowe oraz odbyć wideokonferencje z uczestnikami manifestacji w Kijowie i Lwowie. Prowadzący odpowiadali również na zadane pytania, a na koniec każdy zainteresowany mógł wypowiedzieć się przed kamerą, w celu nagrania filmu wspierającego uczestników protestów.

«Bardzo przeżywamy tę sytuację. Pobyt w Polsce jest dla nas niezwykle ciepłym czasem. Mam nadzieję, że jeszcze będziecie nam pomagać, bo Ukraina bardzo tego potrzebuje» – powiedziała Iryna Nirsha, która, podobnie, jak jej towarzysz, jest aktorką oraz uczestniczką projektu Wolontariat Europejski prowadzonego przez Stowarzyszenie Artystów BLISKI WSCHÓD.

«Jestem Ukrainką studiującą w Polsce. Nie wyobrażam sobie, że mogło mnie tu nie być», «Ukraino, chcemy Ci pokazać, że jesteśmy z Tobą, pamiętamy i wspieramy!», «Uważam, że to, co się dzieje na Ukrainie jest początkiem pewnych przemian. Trudnych, ale potrzebnych. Trzymajcie się!» – mówili uczestnicy spotkania w czasie nagrywania filmu. Większość zebranych stanowili młodzi ludzie zainteresowani losami wschodniego sąsiada.

Agnieszka BĄDER

Євромайдан у Любліні

У Центрі культури в Любліні вже не вперше відбувся захід, присвячений Україні. Цього разу це була зустріч з молодими українцями, Іриною Ніршою та Ігорем Ароновим, які брали участь у київському Євромайдані в грудні 2013 року.

У неділю, 19 січня 2014 року, в ході майже двогодинної зустрічі кілька десятків осіб, поляків та українців, що зібралися в Центрі культури, могли послухати розповідь Ірини та Ігоря, подивитися новини у прямому ефірі, записи в Інтернеті та взяти участь у відеоконференції з учасниками маніфестації в Києві та Львові. Ведучі відповідали також на поставлені питання, а на завершення всі бажаючі могли висловитися на камеру, щоб цей запис міг бути використаний для створення фільму на підтримку учасників протестів.

«Ми дуже переживаємо з приводу ситуації, що склалася. Перебування в Польщі – це для нас надзвичайно приємний період. Надіюсь, що ви продовжуватимете нас підтримувати, бо Україна дуже цього потребує,» – сказала Ірина Нірша, яка так само, як і її колега, є акторкою та учасницею проекту «Європейський волонтаріат», котрий реалізує Товариство митців «Близький Схід».

«Я – українка, котра навчається в Польщі. Не уявляю собі того, що я могла би сюди не прийти», «Україно, ми хочемо Тобі показати, що ми з Тобою, пам'ятаємо і підтримуємо!», «Я вважаю, що те, що відбувається в Україні, – це початок певних змін, складних, але потрібних. Тримайтеся!» – говорили учасники зустрічі під час запису фільму. Більшість присутніх становили молоді люди, зацікавлені долею східного сусіда.

Аґнєшка БОНДЕР

Wołyń: po szesnastym stycznia

Волинь: після шістнадцятого

16 stycznia Rada Najwyższa Ukrainy łamiąc Konstytucję uchwaliła tzw. dyktatorskie ustawy. Wskutek tego pokojowe protesty zamieniły się w całkiem niepokojowe starcia między protestującymi i oddziałami specjalnymi milicji.

Od początku starć na ul. Hruszewskiego w Kijowie, 19 stycznia, aktywiści Euromajdanu apelowali do mieszkańców Wołynia, aby jechali do stolicy. Już w następnym dniu starali się oni przeszkodzić żołnierzom wojsk wewnętrznych w wyjeździe do Kijowa. Od 4.00 nad ranem blokowali drogę w obwodach wołyńskim i rówieńskim, w rezultacie czego, autobusy z żołnierzami po ponad dobie, wróciły do Łucka. Do dnia dzisiejszego, brama przy wyjeździe z koszar jest zablokowana przez dyżurujących tu zwolenników Euromajdanu.

W Dniu Jedności Ukrainy, 22 stycznia, dzięki ingerencji działaczy społecznych, władze miejskie odwołały uroczystości z okazji 95. rocznicy podpisania Aktu Zjednoczenia URL i ZURL. Po raz pierwszy od wielu lat, w tym dniu, mieszkańcy Łucka nie utworzyli symbolicznego żywego łańcucha. Przyczyną było to, że rano z Kijowa nadeszły niepokojące informacje o śmierci dwóch uczestników protestów i 200 rannych wskutek użycia broni palnej. W Łucku odbyły się niezaplanowane akcje protestu, zwłaszcza na Placu Teatralnym i pod Zarządem MSW Ukrainy w obwodzie wołyńskim. W tym samym dniu w wielu mieszkaniach łucczan nie działała telewizja kablowa. Powtórzyło się to także 27 stycznia. Firma telekomunikacyjna usprawiedliwia się ingerencją osób trzecich. Jednak informacje o podobnych problemach z telewizją kablową docierające z innych miast, wywołują myśli nie o zbiegu okoliczności, a o próbie zablokowania dostępu do informacji.

Ze względu na tragiczne wydarzenia w kraju, 23 stycznia w Łucku ogłoszono Dniem Żałoby. W mieście odwołano imprezy kulturalne na czas nieokreślony. W tym dniu zaczęły docierać informacje o zajęciu przez demonstrantów siedzib obwodowych administracji państwowych w Równem, Chmielnickim i Tarnopolu, o odsunięciu od sprawowania funkcji Olega Sało, przewodniczącego administracji państwowej we Lwowie. Następnego dnia, dymisji przewodniczących obwodowej administracji państwowej i obwodowej rady, domagało się kilka tysięcy mieszkańców Wołynia. Po kilkugodzinnych negocjacjach z przedstawicielami opozycji, przewodniczący Wołyńskiej Rady Obwodowej Wołodymyr Wojtowycz, a następnie także przewodniczący Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej Borys Klimczuk, zrezygnowali z zajmowanych stanowisk. Opozycja stworzyła Ludową Radę Wołynia – alternatywny organ władzy w obwodzie, mający na celu odnowienie konstytucyjnego ustroju i przeprowadzenie wyborów w celu legitymizacji władzy.

Już tradycyjnie w niedzielę, 26 stycznia, na Placu Teatralnym w Łucku, odbył się wiec wsparcia Euromajdanu. W ciągu tych dni na Wołyniu modlono się za zabitych w Kijowie, omawiano dyktatorskie ustawy, pikietowano przed radami rejonowymi, udzielano konsultacji co do tego, jak trzeba działać w przypadku wprowadzenia na Ukrainie stanu wyjątkowego. Zaczęto także szukać ulicy czy placu w Łucku, które otrzymałyby nazwę Bohaterów Majdanu.

Natalia DENYSIUK

16 січня Верховна Рада, порушуючи Конституцію України, проголосувала за так звані диктаторські закони. Як наслідок, мирні протести переросли у зовсім не мирні сутички між учасниками протестів та силовиками.

Після початку сутичок на вул. Грушевського у Києві, 19 січня, активісти почали закликати волинян їхати до столиці. А вже наступного дня намагалися не допустити того, щоб солдати внутрішніх військ доїхали до Києва. Починаючи із 4.00 ранку вони блокували їм дорогу у Волинській та Рівненській областях і автобуси з бійцями більше, ніж через добу, таки повернулися до Луцька. До сьогоднішнього дня виїзд із військової частини заблокований, біля нього постійно чергують активісти.

У День Соборності України, 22 січня, на вимогу громадських активістів влада відмінила урочистості з нагоди 95-ї річниці підписання Акту Злуки УНР та ЗУНР. Уперше за багато років у цей день лучани не стали в живий ланцюг. Уже із самого ранку з Києва надійшла тривожна інформація про загибель двох учасників протестів та 200 поранених із вогнепальної зброї. Обурені волиняни провели незаплановані акції протесту, зокрема, на Театральній площі міста та під Управлінням МВС України у Волинській області. Цього ж дня у багатьох помешканнях лучан не працювало кабельне телебачення. Повторилося це і 27 січня. Телекомунікаційний оператор пояснює проблеми втручанням третіх осіб. Проте інформація про подібні проблеми із трансляцією кабельного телебачення в інших містах змушує задуматися про невипадковий збіг та про те, що це спроба заблокувати доступ до інформації.

З огляду на трагічні події в країні, у Луцьку 23 січня оголошено Днем жалоби. У місті на невизначений час відкладені святкові заходи. Цього ж дня надійшли звістки про захоплення учасниками протестів приміщень облдержадміністрацій у Рівному, Хмельницькому та Тернополі, про заяву на звільнення, яку написав голова Львівської облдержадміністрації Олег Сало (щоправда пізніше він її відкликав). Наступного дня відставки голови облдержадміністрації та обласної ради вимагали кілька тисяч волинян. Після тривалих переговорів із представниками опозиційних сил, голова Волинської обласної ради Володимир Войтович, а згодом і голова Волинської облдержадміністрації Борис Клімчук написали заяви на звільнення. Опозиція створила Народну Раду Волині – альтернативний орган влади в області, який має на меті відновлення конституційного ладу і проведення виборів, аби повернути владі легітимність.

Уже традиційно в неділю, 26 січня, на Театральній площі в Луцьку відбувся мітинг підтримки Євромайдану. Загалом, у ці дні на Волині молилися за загиблих на барикадах у Києві, обговорювали диктаторські закони, пікетували районні ради, давали поради стосовно того, що потрібно робити, якщо в Україні все-таки запровадять надзвичайний стан, та почали шукати вулицю чи площу в Луцьку, якій дадуть назву Героїв Майдану.

Наталя ДЕНИСЮК

фото Владислави Жорняк, vip.volyn.ua

Ekspert wojskowy: Na Ukrainie działa 20-30 szwadronów śmierci FSB

Na Ukrainie działa 20-30 rosyjskich «szwadronów śmierci», dochodzi do otwartych polowań na opozycyjnych aktywistów, a cała sytuacja jest kierowana przez rosyjską Federalna Służbę Bezpieczeństwa – uważa ekspert wojskowy Aleksiej Arestowicz, którego cytuje ukraiński portal Censor.net

«Całą sprawę w swoje silne, pewne, czyste ręce wzięli moskiewscy czekiści. Jako były oficer służb specjalnych dostaję na ten temat informacje z wielu stron» – powiedział ekspert wojskowy i psycholog Aleksiej Arestowicz w wywiadzie dla kanału telewizyjnego ZIK.

Jego zdaniem na Ukrainie FSB «siedzi» całymi departamentami pod postacią najróżniejszych «organizacji patriotycznych», klubów weteranów itp. «W pewnym sensie zakładnikiem wszystkich tych specsłużb stał się ukraiński naród, w tym nasza władza i nawet prezydent, bo przecież oni nie zwracają uwagi na jego interesy. Oni grają swoją partię» – podkreśla Arestowicz.

Ekspert zwraca uwagę na zabójstwo opozycjonisty ze Lwowa Jurija Werbyckiego i stwierdza, że to robota ludzi, którzy wcześniej zajmowali się podobnymi zadaniami na Kaukazie. «Zrobione czysto, starannie, bez śladów. I metody i styl przypominają szwadrony śmierci, które działają na Kaukazie. Igor Łucenko także opowiadał, że ludzie, którzy go przesłuchiwali zasadniczo nie orientowali się w sytuacji i mówili z charakterystycznym rosyjskim akcentem… Myślę, że i wśród «Berkutu», i w tłumie demonstrantów pracują rosyjscy specjaliści. Możemy się tego domyślać po pośrednich dowodach, takich jak lekceważenie narodowych symboli, jak przemoc wobec dziennikarzy, jak znęcanie się nad jeńcami» – twierdzi ekspert.

Censor.net/KRESY.PL

Військовий експерт: «В Україні діє 20-30 «ескадронів смерті» ФСБ»

«В Україні діє 20-30 «ескадронів смерті», йде відверте полювання на опозиційних активістів, а ситуацією керує ФСБ», – таку заявиву зробив військовий експерт, психолог Олексій Арестович, котрого цитує «Цензор.нет»

«Справу у свої міцні, впевнені, чисті руки взяли московські чекісти. Як колишній офіцер спецслужб, я про це отримую інформацію з багатьох сторін», – сказав на телеканалі «ZIK»військовий експерт, психолог Олексій Арестович.

На його думку, в Україні ФСБ сидить цілими управліннями, під виглядом усіляких проросійських патріотичних організацій, бійцівських клубів тощо. «І в певному сенсі заручником усіх цих фсбшних ігор став весь народ України, включаючи нашу владу і навіть президента, адже вони не враховують його інтереси. Вони грають свою партію», – підкреслив Арестович.

Він звернув увагу на почерк вбивства львів'янина Юрія Вербицького і ствердив, що це робота людей, які займалися подібними речами на Кавказі. «Зроблено чисто, акуратно, без слідів. І методи, і стиль нагадують ті «ескадрони смерті», які діють на Кавказі. Ігор Луценко також розповідав, що люди, які його допитували, абсолютно не орієнтувалися в ситуації і розмовляли з характерним російським акцентом... Думаю, що і серед «Беркуту», і в натовпі демонстрантів працюють російські фахівці. Ми про це можемо судити за непрямими ознаками, наприклад, за зневагою до нашої національної символіки, за тим, як б'ють журналістів, як знущаються над полоненими», – каже експерт.

Censor.net/KRESY.PL

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki
Wołyńska Szkoła Wyższa Ekonomii i Zarządzania

ogłaszają

VII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

pod patronatem
Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Beaty Brzywczy
Mera Miasta Łuck Mykoły Romaniuka
Prezydenta Miasta Lublin Krzysztofa Żuka

Patronat medialny – gazeta „Monitor Wołyński"

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні
Товариство польської культури на Волині ім. Тадеуша Костюшка
Волинський інститут економіки та менеджменту

оголошують

VII Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

під патронатом
Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Беати Бживчи
Луцького міського голови Миколи Романюка
Президента міста Люблін Кшиштофа Жука

Медійний патрон – газета «Волинський монітор»

Założenia ogólne

1. VII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się **w dniu 28 lutego 2014 r. o godz. 14.00** czasu ukraińskiego. O miejscu prowadzenia konkursu zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczona dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.

2. Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonań twórczych.

3. Laureaci Konkursu wytypowani podczas eliminacji w Łucku wezmą udział w VII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się na początku kwietnia 2014 r. w Lublinie.

4. Laureaci VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w VII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa bez udziału w eliminacjach konkursowych

5. Laureatom delegowanym z Ukrainy do udziału w VII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.

6. Laureaci delegowani z Ukrainy do udziału w VII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, w celu uzyskania wizy do Polski na 2 tygodnie przed wyjazdem (najpóźniej – w dniu 24 marca 2014 r.) muszą posiadać ważny paszport zagraniczny.

7. W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych nagrodzonych laureatów, wyróżnionymi posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim. **Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję** (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);
- **zgłoszenie odbywa się do dnia 25 lutego 2014** r. poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne

Zgłoszenia przyjmuje Sofia Muliar (tel. +38 0979874574)

Kategorie konkursu:
A. TURNIEJ RECYTATORSKI

1. Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie w całości lub fragmentach lub 1 utwór poetycki i fragment prozy z **literatury polskiej** prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;

2. O jakiejkolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;

3. Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

Загальні засади

1. VII Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України відбудеться **28 лютого 2014 р. о 14.00** за київським часом. Про місце проведення конкурсу зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше. Цей конкурс – відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.

2. Метою конкурсу є промоція польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співставлення творчих досягнень.

3. Лауреати, відібрані на конкурсі в Луцьку, візьмуть участь у VII Польсько-українських зустрічах майстрів слова у Любліні (Польща), які відбудуться на початку квітня 2014 р.

4. Лауреати VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у VII Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.

5. Лауреатам, делегованим з України до участі у VII Польсько-українських зустрічах майстрів слова, організатори гарантують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування в Польщі.

6. Лауреати, делеговані з України до участі у VII Польсько-українських зустрічах майстрів слова, за два тижні до фіналу (найпізніше – 24 березня 2014 р.) повинні мати дійсний закордонний паспорт (для отримання візи).

7. Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсі, яка матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі

- мати повні 15 років;
- приготувати репертуар, якого учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури на польській або українській мові. **Виконавець може представляти лише одну інституцію** (наприклад, навчальний заклад, дім культури чи клуб);
- **подання заявок про участь триває до 25 лютого 2014 р.** шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або по телефону);
- **заявки приймає** Софія Муляр (тел. +38 0979874574)

Конкурсні категорії
ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ ТУРНІР

1. Репертуар учасників має складатися з 2 поетичних творів чи їх фрагментів, або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози з **польської літератури** на польській чи українській мові;

2. Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів;

3. Загальний час виконання не може перевищувати 6 хвилин.

Увага: Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до його виключення з оцінюваних учасників конкурсу.

Konkurs «Być Polakiem»

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Dla podtrzymania tożsamości narodowej, postaw patriotycznych i społecznych dzieci i młodzieży mieszkającej poza granicami Polski został ogłoszony Konkurs «Być Polakiem».

§ 2. Organizatorami Konkursu są: Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Stowarzyszenie «Wspólnota Polska», Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą, Europejska Unia Wspólnot Polonijnych, Fundacja «Świat na Tak».

§ 3. **Cele Konkursu**:

1. Uświadomienie i umacnianie tożsamości narodowej.
2. Poznanie historii Polski splecionej z historią swojej rodziny.
3. Kultywowanie języka polskiego.
4. Określenie swojej roli jako Polaka w kraju zamieszkania.
5. Ukazanie bogactwa dwukulturowości.

II. Warunki uczestnictwa

§ 4. Konkurs skierowany jest do dzieci i młodzieży mieszkającej poza granicami Polski.

§ 5. Konkurs skierowany jest do osób w wieku 9-25 lat.

§ 6. Uczestnicy konkursu wybierają jeden z następujących tematów

I. Ballada o okaleczonym mieście - Powstanie Warszawskie 1944.

(np. Wspomnienia rodzinne, Rozmowa z Małym Powstańcem, Czas trudnych wyborów.)

II. Polskie drogi do wolności.

(np. Wojenne losy Polaków – Narvik, Tobruk, Monte Casino, Ku wolnej Polsce – działania niepodległościowe Polaków poza granicami kraju, Relacje świadków.

III. Polska moich marzeń.

§ 7. Formą prac konkursowych są:

- prace pisemne w języku polskim np. opowiadanie, reportaż, wywiad, wiersz, pamiętnik, list, esej, opis wydarzeń na podstawie relacji przekazanych przez bliskich, przyjaciół, znajomych lub na podstawie materiałów archiwalnych m.in. prasy polonijnej, reportaży filmowych, itp; prace mogą być wzbogacone ilustracjami i zdjęciami;
- multimedialne formy przekazu np. prezentacja, film, wywiad w polskiej wersji językowej lub zawierające polskie tłumaczenie.

§ 8

1. Prace pisemne (pliki z rozszerzeniem doc., docx., pdf.) nie mogą być dłuższe niż

10 000 znaków i przekraczać 4 stron formatu A4, pisanych czcionką 12. Należy używać polskich znaków. Można przesyłać prace starannie napisane ręcznie.

2. Prace multimedialne nie mogą być dłuższe niż 10 minut. Prace te mogą być przesłane w formatach .divx, .mov, .avi , .wmv, .mpeg, mp3, .mp4, .iphone, a prezentacje w formatach.ppt, .pptx i nie mogą przekraczać 20 slajdów.

§ 9. **Sposób przesłania prac do Organizatora:**

- elektroniczny na adres **bycpolakiem@swiatnatak.pl** z podaniem w temacie maila imienia i nazwiska autora pracy oraz tytułu pracy
- na płycie CD lub DVD, nośniku USB lub SD;
- w formie papierowej

na adres: Fundacja «Świat na Tak» Al. J. Ch. Szucha 27, 00-580 Warszawa z dopiskiem Konkurs «Być Polakiem».

§ 10. Każdy uczestnik Konkursu zobowiązany jest wypełnić formularz zgłoszeniowy dostępny na stronie internetowej Fundacji www.swiatnatak.pl. Prace nadesłane bez wypełnionego formularza nie zostaną zakwalifikowane do oceny przez Jury.

§ 11. Podstawowym kryterium formalnym przyjęcia pracy do Konkursu jest jej samodzielne napisanie lub wykonanie. Prace niesamodzielne nie będą oceniane. Niezbędne jest podanie źródeł, z których się korzysta.

Kryteria oceny prac:

- zgodność z przesłaniem ideowym Konkursu;
- walory edukacyjne;
- walory artystyczne;
- oryginalność pomysłów.

Przy ocenie prac będą brane pod uwagę także:

- zaangażowanie w przygotowanie pracy;
- kreatywność;
- poprawność językowa.

§ 12. Prace należy nadsyłać w nieprzekraczalnym terminie **do 28 marca 2014 r.**

§ 13. Wyniki zostaną ogłoszone na stronie internetowej Fundacji pod koniec **maja 2014 r.**

§ 14. **Nagrody w Konkursie:**

- pobyt edukacyjno - kulturalny w Polsce - lipiec 2014 r.;
- nagrody rzeczowe;
- dyplomy.

III. Postanowienia końcowe

§ 15. W przypadku publikacji prac konkursowych Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do ich skracania i redagowania, a także publikacji w całości lub we fragmentach w celach promocyjnych Konkursu.

§ 16. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmian w Regulaminie. Zmiany te zostaną umieszczone na stronie internetowej Fundacji «Świat na Tak».

§ 17. Uczestnictwo w Konkursie jest równoznaczne z akceptacją niniejszego Regulaminu.

Koordynator Konkursu «Być Polakiem":
Maria Cholewa,
bycpolakiem@swiatnatak.pl,
tel. +48 22 629 35 75
Fundacja «Świat na Tak",
Al. J. Ch. Szucha 27,
00-580 Warszawa
www.swiatnatak.pl

Gdyby Jezus narodził się dziś...

19 stycznia 2014 roku w Zdołbunowskiej Bibliotece Rejonowej odbyły się jasełka pod tytułem «Gdyby Jezus narodził się dziś...». Występ artystyczny został przygotowany przez harcerzy i zuchów Zdołbunowskiego Hufca «Wołyń» oraz członków Kulturalno-Oświatowego Centrum im. T.Czackiego.

W tym roku odeszliśmy od tradycyjnych jasełek, które opowiadają o samej historii Narodzenia Pana. Chcieliśmy pokazać, co by się stało, gdyby Jezus miał narodzić się dzisiaj i czy ludzie są gotowi, aby pomóc innym w potrzebie. Wędrówka mężczyzny i ciężarnej kobiety od domu do domu pokazała, że ludzie nie są na to gotowi. Nie chcieli ich gościć u siebie ani gruby pan, ani bogaczka, a w szpitalu też ich nie przyjęto, bo byli za biedni. Policjant na stacji kolejowej też ich wyrzucił. Nawet ludzie, którzy spieszyli się na Pasterkę w noc Bożego Narodzenia nie zrozumieli, że sam Bóg do nich się zwraca.

Przedstawienie rozpoczęły zuchy, tańcząc do piosenki «Pada śnieg». Między scenami można było posłuchać kolęd w wykonaniu harcerek i harcerzy: «A wczoraj z wieczora», «Dziś w stajence mały Jezus się urodził», «Dzisiaj w Betlejem», «Jest taki dzień» oraz «Na wilię, na święta».

Dzięki temu, że przedstawienie jasełkowe odbywało się w bibliotece, mogli go zobaczyć nie tylko rodzice harcerzy, ale także dzieci, które chodzą do biblioteki. Gościliśmy też proboszcza kościoła Św. Apostołów Piotra i Pawła w Zdołbunowie ks. Andrzeja Ścisłowicza oraz harcerzy z Równego.

Na próby zbieraliśmy się już od końca grudnia. Duży plakat, który stał się scenografią, harcerki wykonały wspólnie z kadrą. Dziewczyny były bardzo szczęśliwe, że ich praca przyczyniła się do świątecznego nastroju. Dzięki wspólnej działalności, występ i dekoracje zachwyciły naszą publiczność.

Dziękujemy wszystkim osobom, które brały udział w przygotowaniu tych jasełek, a także gościom, którzy zawitali na nasze przedstawienie.

Wiktoria RADICA, Drużynowa 29 ZDH «Horyzont»

Якби Ісус народився сьогодні...

19 січня 2014 року в Здолбунівській районній бібліотеці було представлено вертеп «Якби Ісус народився сьогодні...». Театральне дійство підготували харцери і зухи Здолбунівського загону «Волинь» і члени Культурно-просвітницького центру ім. Т.Чацького.

Цьогоріч ми відійшли від традиційного вертепу, який розповідає безпосередню історію про Христове Різдво. Ми прагнули показати, що могло би статися, якби Ісус народився сьогодні, і чи люди готові допомагати потребуючим. Мандрівка чоловіка і вагітної жінки від дому до дому показала, що люди до цього не готові. Не хотіли прийняти їх у гостину ані товстий чоловік, ані багата жінка, не прийняли їх і в лікарні, бо вони були бідні. Міліціонер теж викинув їх із залізничного вокзалу. Навіть люди, які поспішали на святкове богослужіння у Різдвяну ніч, не зрозуміли, що до них звертається сам Бог.

Виставу розпочали зухи, виконуючи танок під пісню «Падає сніг». Поміж сценами можна було послухати колядки у виконанні харцерів і харцерок: «А вчора звечора», «Сьогодні у стайні маленький Ісус народився», «Сьогодні у Вифлиємі», «Є такий день» та «У святвечір, на свята».

Завдяки тому, що вертеп відбувався в бібліотеці, його могли переглянути не тільки батьки харцерів, а й діти, які відвідують бібліотеку. У гості завітав також настоятель костелу св. Апостолів Петра і Павла у Здолбунові о. Анджей Сціслович із харцерами з Рівного.

Репетиції ми проводили від кінця грудня. Велетенський плакат, який виконував роль декорації до вертепу, харцерки намалювали разом. Дівчата були дуже щасливі, що їхня праця сприяла святковій атмосфері. Завдяки спільній діяльності виступ і декорації викликали захоплення наших глядачів.

Дякуємо всім, хто брав участь у приготуванні цього вертепу, а також гостям, які відвідали нашу виставу.

Вікторія РАДІЦА, керівник 29 харцерського загону «Горизонт»

Jasełka w Krzemieńcu

Towarzystwo Odrodzenia Kultury Polskiej im. Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu składa serdeczne podziękowanie wszystkim tym, którzy zaangażowali się w uświetnienie przeżywania obchodów świąt Bożego Narodzenia w naszej polskiej wspólnocie.

Dziękujemy naszym kapłanom, ks. proboszczowi Władysławowi Iwaszczakowi oraz ks. misjonarzowi Mariuszowi Konopka za ich codzienną obecność w naszych życiowych zmaganiach na drodze ku Bogu. Dziękujemy naszym najmłodszym za dostarczenie nam wielu wzruszeń i radości podczas występu jasełkowego, opracowanego przez naszą nauczycielkę panią Urszulę Oberdę. Dziękujemy rodzicom młodych aktorów, za przygotowanie pięknych strojów i dopilnowanie swoich pociech, aby perfekcyjnie opanowali swoje role.

Ciepłe słowa kierujemy również do pani Wiery Kamińskiej i jej zespołu wokalno-muzycznego, który swym występem uświetnił przedstawienie jasełkowe.

Dziękujemy także wszystkim paniom zaangażowanym w przygotowanie spotkania opłatkowego w naszym Towarzystwie: pani Alicji Moroziuk, Marii Kamińskiej, Irenie Niczyporuk, Krystynie Jastrzębskiej, Lilianie Kościuczyk.

Jan Moroziuk,
prezes Towarzystwa Odrodzenia Kultury Polskiej im. Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu

Вертеп у Кременці

Товариство відродження польської культури ім. Юліуша Словацького в Кременці сердечно дякує всім тим, хто приєднався до святкування Різдва нашою польською громадою.

Ми дякуємо нашим священикам, о. Владиславу Іващаку та о. Маріушу Конопці, за їх щоденну присутність у наших життєвих змаганнях на дорозі до Бога. Висловлюємо вдячність нашим наймолодшим членам товариства за те, що вони зворушили нас та подарували радість під час виступу, котрий розповідав про народження Христа. Виставу вони підготували під керівництвом нашої вчительки Уршули Оберди. Дякуємо батькам молодих акторів за те, що підготували прекрасні костюми та подбали, щоб діти досконало опанували свої ролі.

Теплі слова висловлюємо й на адресу Віри Камінської та її вокально-музичного ансамблю, котрий виступив на святі.

Дякуємо також Аліції Морозюк, Марії Камінській, Ірині Ничипорук, Христині Яштшембській, Ліліані Котючик, котрі взяли активну участь у підготовці різдвяної зустрічі в нашому Товаристві.

Ян Морозюк,
голова Товариства відродження польської культури ім. Юліуша Словацького в Кременці

Polskie kolędy rozbrzmiały w kościołach na Wołyniu

Z gościnnymi występami przebywał na Wołyniu chłopięco-męski chór «Pueri Cantores Resovienses» pod dyrekcją pana Marcina Florczaka. W dniach 18 i 19 stycznia chór wykonał w Łucku i w Równem dwa koncerty kolęd.

W Równem, dzięki gościnności księdza Władysława Czajki chórzyści wystąpili w kościele św. Piotra i Pawła. Występ muzyków spotkał się z niezwykle ciepłym przyjęciem zgromadzonej publiczności. Najgorętszymi oklaskami nagrodzeni zostali najmłodsi chórzyści, wykonujący partie solowe.

W Łucku w kościele katedralnym, chór zapewnił oprawę mszy świętej, po której odbył się koncert. Zabrzmiały kolędy polskie, oraz specjalnie przygotowane utwory w innych językach: hiszpańskim i po łacinie. Publiczność doceniła zwłaszcza doskonałe wykonanie ukraińskiej kolędy «Бог ся рождає».

Za przyjazd na Wołyń i wzruszający koncert, chórzystom podziękowała Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy. Swoją wdzięczność wyraził też ksiądz proboszcz Paweł Chomiak. Chórzyści, którzy w czasie wolnym zdążyli zwiedzić łucką starówkę i zamek Lubarta, pozostają pod wrażeniem historii miasta i regionu i obiecują wkrótce znów do nas zawitać.

KG

Польські колядки зазвучали у костелах Волині

З гостинними виступами на Волині перебував хор «Pueri Cantores Resovienses» під керівництвом пана Марціна Фльорчака. 18 і 19 січня в Луцьку і Рівному хор дав два концерти колядок.

У Рівному, завдяки гостинності отця Владислава Чайки, хористи виступили в костелі св. Петра і Павла. Виступ музикантів надзвичайно тепло прийняли глядачі. Найбільшими оплесками були нагороджені наймолодші хористи, які виконували сольні партії.

У Луцькому кафедральному костелі Св. Апостолів Петра і Павла хор своїм виступом завершив богослужіння. Під час концерту зазвучали польські колядки, а також спеціально підготовлені твори іншими мовами – англійською, іспанською і латиною. Глядачам особливо сподобалося досконале виконання української колядки «Бог ся рождає».

За приїзд на Волинь і зворушливий концерт хористам подякувала Генеральний консул РП у Луцьку пані Беата Бживчи. Свою вдячність висловив також отець настоятель Павло Хом'як. Хористи, які на дозвіллі встигли познайомитись зі Старим містом та замком Любарта, були вражені історією міста та Волині й пообіцяли невдовзі завітати до нас знову.

ГК

Międzynarodowa Konferencja Naukowa «Kultura polska w kontekście tekstu wołyńskiego»

Katedra Filologii Słowiańskiej
Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki,
Wołyńskie Muzeum Krainoznawcze,
Tarnopolski Narodowy Uniwersytet Pedagogiczny im. M. Gnatiuka,
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
organizują 3-4 kwietnia 2014 r.
Międzynarodową Konferencję Naukową
«Kultura polska w kontekście tekstu wołyńskiego».

Міжнародна наукова конференція «Польська культура в контексті волинського тексту»

Кафедра слов'янської філології
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки,
Волинський краєзнавчий музей,
Тернопільський національний педагогічний університет імені М.Гнатюка,
Люблінський католицький університет імені Івана Павла II
проводять 3-4 квітня 2014 р.
Міжнародну наукову конференцію
«Польська культура в контексті волинського тексту».

Planowane są posiedzenia następujących sekcji naukowych:

Sekcja 1. Temat Wołynia w polskiej literaturze i sztuce.
Sekcja 2. Pisarze polscy mieszkający na Wołyniu.
Sekcja 3.Twórczość Józefa Ignacego Kraszewskiego.
Sekcja 4. Twórczość Józefa Łobodowskiego.
Sekcja 5. Twórczość Jakowa Hudemczuka.
Sekcja 6. Obraz Matki Bożej Chełmskej i jego wpływ na ikonopisanie polskie i ukraińskie.
Sekcja 7. Historia i kultura Wołynia w muzeach Ukrainy i Polski.
Sekcja 8. Architektura pogranicza wołyńsko-polskiego.
Sekcja 9. Etnografia i byt ukraińsko-polskiego pogranicza: wspólne cechy i różnice.
Sekcja 10. Wołyńsko-polskie relacje literackie.
Sekcja 11. Językoznawca Mikołaj Kruszewski.

Dla udziału w konferencji należy do **05 marca 2014 r**. wysłać wniosek pod adres organizatorów: pol.kaf.vny@mail.ru. Tel.: +38 0332 24 83 87, +38 0332 24 25 91, +38 068 564 35 35

Wzór wniosku i więcej informacji o konferencji można pobrać tu: www.volyn-kray-mus.at.ua.

Планується робота таких секцій:

Секція 1. Тема Волині в польській літературі та образотворчому мистецтві
Секція 2. Польські письменники, що жили на Волині.
Секція 3.Творчість Юзефа Ігнація Крашевського.
Секція 4. Творчість Юзефа Лободовського.
Секція 5. Творчість Якова Гудемчука.
Секція 6. Ікона Холмської Богородиці та її вплив на український та польський іконопис.
Секція 7. Історія та культура Волині в музеях України та Польщі.
Секція 8. Архітектура волинсько-польського пограниччя.
Секція 9. Етнографія і побут українсько-польського пограниччя: спільне і відмінне.
Секція 10. Волинсько-польські літературні зв'язки.
Секція 11. Мовознавець Микола Крушевський.

Для участі у конференції потрібно до 05 березня 2014 р. надіслати заявку на адресу організаторів: pol.kaf.vny@mail.ru. Тел.: +38 0332 24 83 87, +38 0332 24 25 91, +38 068 564 35 35

Форму заявки та більше інформації про конференцію можна знайти тут: www.volyn-kray-mus.at.ua.

Informacja wołyńska
Волинська інформація

Протягом останніх десяти днів у Луцьку виникли проблеми із трансляцією кабельного телебачення. Телекомунікаційний провайдер «Воля» пояснив це втручанням третіх осіб у роботу мережі.

•••••••

W ciągu ostatnich dziesięciu dni miały miejsce zakłócenia w odbiorze telewizji kablowej w Łucku. Służba prasowa firmy telekomunikacyjnej «Wola» mówi o ingerencji w sieć osób trzecich.

На Волині, у зв'язку з погіршенням погодних умов та зниженням температури, відкрито 28 пунктів обігріву.

•••••••

Ze względu na pogorszenie warunków pogodowych oraz niskie temperatury, na Wołyniu zostały otwarte punkty ogrzewania.

Громадські діячі Волині та представники Генерального консульства РП у Луцьку під час круглого столу обговорили реалії та перспективи співпраці українських та польських громадських організацій.

•••••••

Wołyńscy działacze społeczni oraz przedstawiciele Konsulatu Generalnego RP w Łucku podczas okrągłego stołu dyskutowali o realiach i perspektywach współpracy ukraińskich i polskich organizacji pozarządowych.

21 січня відбулася презентація Стратегії транскордонного співробітництва Люблінського воєводства, Волинської, Львівської та Брестської областей на 2014-2020 роки.

•••••••

21 stycznia odbyła się prezentacja Strategii współpracy transgranicznej Województwa Lubelskiego, Obwodów Wołyńskiego, Lwowskiego i Brzeskiego na lata 2014-2020.

Волинська область та Люблінське воєводство реалізовують проект «Час для бізнесу», метою якого є створення умов для розвитку підприємництва у сільській місцевості.

•••••••

Obwód wołyński i województwo lubelskie realizują projekt «Czas dla biznesu», którego celem jest tworzenie warunków dla rozwoju przedsiębiorczości na obszarach wiejskich.

У частині волинських шкіл газові котли замінять на твердопаливні. Це дозволить зекономити щонайменше 20% вартості енергоносіїв.

•••••••

Część wołyńskich szkół średnich zrezygnuje z kotłów na paliwo gazowe i zainstaluje kotły na paliwo twarde. Pozwoli to na zaoszczędzenie 20% wydatków na ogrzewanie.

Zoja Makarczuk: «Dzieci zachęcają nas do czegoś nowego»

Rówieńskie Gimnazjum Humanistyczne sprzyja temu, żeby jego uczniowie uczyli się języków obcych. Ogromną uwagę w szkole poświęca się projektom międzynarodowym, które sprzyjają zachęcaniu dzieci do aktywnej nauki.

Oprócz dwóch obowiązkowych języków obcych – angielskiego i niemieckiego – można tu nauczyć się także polskiego. Placówka edukacyjna ma trzy gimnazja partnerskie w Polsce, obecnie nawiązuje współpracę z jedną z litewskich szkół.

W 1999 roku przy Rówieńskim Gimnazjum Humanistycznym otwarto Kulturalno-Oświatowe Centrum Mniejszości Narodowych Ukrainy. Inicjatorem jego powstania była polska społeczność miasta Równego.

– Później, kiedy w państwie zaczęły się pojawiać podobne centra, zwróciliśmy się do departamentu oświaty z prośbą o stworzenie takiego ośrodka w naszym gimnazjum. Państwo ma odpowiedni program – powiedziała pani Zoja Makarczuk, dyrektor gimnazjum.

Centrum łączy przedstawicieli polskiej mniejszości narodowej. Co roku uczy się w nim blisko 200 dzieci, w tym z innych szkół. One uczą się języka polskiego, biorą udział w imprezach i przedsięwzięciach mających na celu m.in. zapoznanie się z polską kulturą i rozwój współpracy.

– Więzi kulturowe między naszymi państwami ostatnio są bardzo bliskie. Wielu ludzi ma w Polsce krewnych, ktoś jedzie tam studiować. Dzieci chcą znać język, kontaktować się z rówieśnikami z Polski. I w ogóle ludzie stają się bardziej otwarci. Mają możliwość zobaczenia świata, posługiwania się różnymi językami, zawierania przyjaźni z zagranicznymi kolegami. Wszystko to motywuje dzieci do nauki – uważa dyrektor gimnazjum.

W Kulturalno-Oświatowym Centrum Mniejszości Narodowych, działającym przy gimnazjum, mogą zaczynać naukę polskiego uczniowie czwartej klasy. Tworzy się tu grupy, biorąc pod uwagę to, ile czasu dziecko już uczyło się języka polskiego. Po ukończeniu kursu językowego uczniowie otrzymują zaświadczenie, w którym zaznacza się okres nauki i ilość zajęć.

Żeby motywować uczniów do nauki, Kulturalno-Oświatowe Centrum szuka informacji o projektach w Polsce, do których mogą dołączyć się gimnazjaliści. Są to np. konkursy projektów ogłaszane przez polskie instytucje, przez organizacje dziecięce i pozarządowe, które zapraszają do współpracy cudzoziemców ze Wschodniej Europy.

– Jednym z kierunków naszej działalności jest współpraca z Gimnazjum nr 1 w Lublinie im. ks. Stanisława Konarskiego. Rozpoczęła się ona dzięki współpracy naszych gimnazjów w ramach programu PASCH – zaznaczyła pani Zoja Makarczuk. W grudniu 2013 roku Rówieńskie Gimnazjum Humanistyczne i Gimnazjum nr 1 w Lublinie podpisały umowę o współpracy.

Program «Szkoły: Partnerzy przyszłości»(PASCH) realizowany jest we współpracy z Goethe-Institut i Ministerstwem Spraw Zagranicznych Niemiec. Promuje on język niemiecki i kulturę niemiecką. W programie uczestniczą przedstawiciele 105 państw świata. Na Ukrainie działa 15 szkół PASCH, które zostały wybrane do udziału w programie ze względu na pogłębioną naukę języka niemieckiego oraz innych przedmiotów, a także na osiągnięcia szkół. Goethe-Institut wspiera naukę języka niemieckiego w szkołach PASCH, a także tworzy możliwości udziału uczniów w regionalnych szkoleniach, spotkaniach młodzieżowych i koloniach letnich w Niemczech. Rówieńskie Gimnazjum Humanistyczne należy do szkół PASCH już od pięciu lat.

Gimnazjum jest również uczestnikiem programu eTwinning Plus działającego od 2005 roku w ramach Partnerstwa Wschodniego. eTwinning to edukacyjny program Unii Europejskiej. Jego celem jest współpraca szkół w Europie. Program eTwinning Plus powstał, żeby rozwijać współpracę między szkołami krajów członkowskich UE i krajów sąsiadujących. Uczestniczą w nim Ukraina, Gruzja, Mołdawia, Armenia, Azerbejdżan i Tunis.

– Ten program jest skierowany na to, żeby uczniowie i nauczyciele mieli możliwość komunikowania się i realizowania wspólnych projektów w Internecie. Na Ukrainie do tego programu dołączyło się ponad 70 szkół – powiedziała dyrektor Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego.

Uczestnicy programu eTwinning uczą się języków obcych, poznają technologie informacyjne, realizują wspólne projekty, poznają kulturę innych krajów Europy, wymieniają się doświadczeniami i oczywiście zawierają nowe przyjaźnie.

– Do nauki języków obcych naszych uczniów motywują także wycieczki do innych krajów. W takich podróżach nauczyciele widzą uczniów zupełnie inaczej, niż na lekcjach. Zmienia się myślenie dzieci, mentalność, stosunek do świata, ludzi, społeczeństwa i kraju – powiedziała dyrektor. – Najczęściej, to akurat dzieci, zachęcają nas do czegoś nowego.

W Rówieńskim Gimnazjum Humanistycznym nie zapominają także o ukraińskich tradycjach. Co roku odbywa się tu festiwal kolęd dla uczniów klas 1-4. Oprócz znanych kolęd, dzieci wykonują także kolędy zapisane we wsiach obwodu rówieńskiego. Uczniowie biorą udział w miejskim Festiwalu Szopek «Nowa Radość Stała» i innych akcjach odbywających się w Równem. W szkole organizowana jest także akcja «Tradycje narodu będą żyły w wiekach», w ramach której co roku w grudniu są wspólnie obchodzone m.in. Andrzejki, Dzień Świętego Mikołaja, odbywają się akcje charytatywne, podczas których uczniowie idą z prezentami i koncertami do domów dziecka, do centrum rehabilitacyjnego dla niepełnosprawnych dzieci.

Więcej o życiu Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego, można dowiedzieć się dzięki stronie internetowej www.rgg.rv.ua.

Natalia DENYSIUK

Зоя Макарчук: «Діти підштовхують нас до чогось нового»

Рівненська гуманітарна гімназія сприяє тому, щоб її учні вивчали іноземні мови. Важливу роль школа приділяє міжнародним проектам, котрі дозволяють залучити вихованців до активного навчання.

Окрім двох обов'язкових іноземних мов, англійської та німецької, тут можна факультативно вивчати польську. Навчальний заклад має три гімназії-партнери у Польщі, нині налагоджує співпрацю також із однією з литовських шкіл.

У 1999 році при Рівненській гуманітарній гімназії відкрито культурно-освітній центр національних меншин України. Ініціатором його створення виступила польська громада міста Рівного.

– Пізніше, коли в державі почали з'являтися такі структури, як культурно-освітні центри, ми звернулися до управління освіти з проханням про створення центру в нашій гімназії. Така програма державою передбачена, – розповіла Зоя Володимирівна Макарчук, директор гімназії.

Центр об'єднує представників польської національної меншини. У ньому щороку навчається близько 200 дітей, у тому числі й з інших шкіл. Вони вивчають тут польську мову, беруть участь у заходах, що мають на меті ознайомлення з польською культурою, розвиток співпраці та інше.

– Культурні зв'язки між нашими країнами останнім часом дуже тісні. У багатьох є родичі, дехто їде навчатися. Дітям цікаво знати мову, мати досвід спілкування з однолітками. І взагалі люди стають більш відкритими. Вони мають можливість побачити світ, поспілкуватися різними мовами, мати приятелів закордоном. Усе це спонукає дітей до навчання, - вважає директор гімназії.

У культурно-освітньому центрі національних меншин, що діє при Рівненській гуманітарній гімназії, можна почати навчання з четвертого класу. Групи тут створюються з огляду на те, скільки років діти вивчають польську мову. Після закінчення навчання, учні отримують свідоцтво про те, що вони прослухали курс польської мови, в якому зазначається також період навчання та кількість годин.

Щоб мотивувати учнів навчатися, культурно-освітній центр шукає проекти в Польщі, до яких можуть долучитися гімназисти. До уваги беруться конкурси проектів, що оголошуються польськими установами, дитячими та громадськими організаціями, які запрошують до співпраці іноземців зі Східної Європи.

– Ще один напрям нашої роботи – це співпраця з Люблінською гімназією №1 ім. Ксьондза Станіслава Конарського. Вона розпочалася в результаті співпраці наших гімназій у рамках програми «PASCH», – зазначила Зоя Володимирівна. У грудні 2013 року Рівненська гуманітарна гімназія та Люблінська гімназія №1 підписали угоду про співпрацю.

Проект «Школи: партнери майбутнього» («PASCH») реалізовується у співпраці з Гете-Інститутом та Міністерством закордонних справ Німеччини. Він сприяє вивченню німецької мови та культури. До проекту залучені представники 105 країн світу. В Україні є 15 так званих PASCH-шкіл. Вони були відібрані у різних регіонах України. Перевага віддавалася школам, у яких німецька мова викладалася як друга іноземна мова та поглиблено вивчалися інші предмети, а також школам, які відрізнялися своїми досягненнями у навчанні та викладанні. Цим школам Гете-Інститут пропонує уроки німецької мови, а також різні мотивуючі проекти та заходи для учнів, наприклад, регіональні тренінги, молодіжні курси в Німеччині чи літні табори. Рівненська гуманітарна гімназія належить до PASCH-шкіл уже протягом п'яти років.

Гімназія є також учасником програми eTwinning Plus, що діє в рамках Східного партнерства. eTwinning – це навчальна програма Європейського Союзу, започаткована в 2005 р. Її мета – розвиток співпраці європейських шкіл. Мережу eTwinning Plus було створено, щоб поглибити співпрацю між школами країн-членів ЄС та країн-сусідів. До неї належать Україна, Грузія, Молдова, Вірменія, Азербайджан і Туніс.

– Ця програма спрямована на те, щоб молоді люди, які навчаються або навчають, мали можливість спілкуватись он-лайн і створювати он-лайн проекти. В Україні до цієї програми долучилось понад 70 шкіл, – розповіла директор Рівненської гуманітарної гімназії.

Учасники програми eTwinning мають можливість вивчати іноземні мови, ІТ-технології, реалізовувати спільні проекти, дізнаватися про культуру інших країн Європи, обмінюватися досвідом та, звичайно, знаходити нових друзів.

– А ще наших учнів мотивують вивчати іноземні мови екскурсії в інші країни. Діти у таких поїздках відкриваються вчителям зовсім в іншому світлі, ніж на уроках. У них міняється мислення, ментальність, ставлення до світу, людей, суспільства і країни, – зазначила Зоя Володимирівна. – У багатьох випадках саме діти підштовхують нас до чогось нового.

Не забувають у Рівненській гуманітарній гімназії і про українські традиції. Щороку тут відбувається фестиваль колядок для учнів 1-4 класів. Окрім усім відомих колядок, дітки виконують малознані різдвяні пісні, записані у селах Рівненської області. Учні беруть також участь у міському фестивалі вуличних вертепів «Нова радість стала» та інших загальноміських акціях. У школі проводиться також акція «Традиції народу житимуть у віках», у ході якої щороку в грудні відбуваються, зокрема, Андріївські вечорниці, День Святого Миколая та благодійні заходи, під час яких діти з подарунками та концертами відвідують сиротинці, реабілітаційний центр для дітей-інвалідів.

Усі, хто бажає дізнатися більше про життя Рівненської гуманітарної гімназії, може зайти на її сайт: www.rgg.rv.ua.

Наталя ДЕНИСЮК

У Любліні, під час підписання угоди про співпрацю.

Під час святкування Дня Незалежності Польщі

Informacje Lubelskie

W Lublinie ponownie powstanie, tym razem z inicjatywy Grzegorza Chmielewskiego, Ośrodek dla Jąkających się, z którego będą mogli korzystać wszyscy, cierpiący na tę dolegliwość. Niegdyś dość skutecznie leczył ludzi jąkających się, lubelski naukowiec dr. Bogdan Adamczyk. Stosował różne metody. Np. jąkający się nachylał nad studnią, głośno mówił, a echo ze studni pomagało mu w «upłynnianiu» mowy. Potem stosował metodę telefoniczną. Jąkający się mówił do słuchawki telefonicznej, aby potem powtarzać słowa wracające do niego z opóźnieniem. Jaką metodę zastosuje się teraz? To na razie niewiadoma. Fakt, że zainteresowało się zwalczaniem jąkania kilku naukowców, a wśród nich Ewa Humeniuk z Zakładu Patologii i Rehabilitacji Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Ostatnio popierana jest metoda terapii grupowej. W poprawnym mówieniu bierze udział kilka osób, a wszystkie wypowiadają słowa wolno, ale poprawnie.

W Lubelskiem głośna jest afera związana z dawaniem łapówek przy zdobywaniu prawa jazdy w 2012 roku. W tym to bowiem roku, ludzie masowo usiłowali zdobyć, częstokroć «za wszelką cenę» prawo jazdy, gdyż rozeszła się wiadomość, że od 2013 roku będą znacznie trudniejsze egzaminy, co się zresztą stało. Dlatego też np. w październiku, listopadzie i częściowo w grudniu 2012 roku, wszystkie kursy nauki jazdy przygotowujące do egzaminów, miały przysłowiowe «nadkomplety». Ta gorączka przy zdobywaniu prawa jazdy, sprzyjała wspomnianemu «łapówkarstwu». Pojawiło się ono w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Lublinie. Śledczy ustalili, że za zdanie egzaminu na prawo jazdy łapownicy brali po tysiąc złotych. Na wniosek Prokuratury Okręgowej sprawą zajęli się agenci Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Śledztwo wciąż trwa i od czasu do czasu następuje zatrzymanie osób podejrzanych w tej sprawie. Do tej pory w tej brudnej sprawie korupcyjnej są zaabsorbowane 34 osoby. W ich gronie: egzaminatorzy, mechanicy z WODR-u Lublin, właściciele ośrodków szkolenia w Opolu Lubelskim, Strzeszkowicach i Lublinie. Są również kursanci zdający egzaminy za «dodatkową» opłatą. Wszyscy będą odpowiadać sądownie pod groźbą «odsiadki» nawet do ośmiu lat.

Samorząd Lublina ufunduje Wólce Rokickiej nowy basen, który powstanie obok sali gimnastycznej miejscowej szkoły podstawowej, także ufundowanej przez samorząd miasta Lublina. «Hojność» Lublina nie jest bezinteresowna. Budowa basenu to forma rekompensaty za rozbudowę wysypiska śmieci w Rokitnie o kolejną nieckę.

W Lubelskiem rodzi się coraz mniej dzieci, spada też liczba zawartych związków małżeńskich. W okresie od stycznia do końca września 2013 roku, zawarto 8,5 tysiąca związków małżeńskich to jest o 11% mniej niż w analogicznym czasie 2012 roku. W 2013 roku w Lubelskiem urodziło się 15 tysięcy dzieci to jest 7-procentowy spadek w porównaniu do 2012 roku. Pod koniec 2013 roku w Lubelskiem mieszkało 2 miliony 159 tysięcy ludzi.

Nowy 2014 rok to szczególny dla największego lubelskiego uniwersytetu, a mianowicie Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, który obchodzi swoje 70-lecie. Jubileuszowe imprezy są liczne z międzynarodowym akcentem we Lwowie na Ukrainie gdzie UMCS będzie mieć swój dzień.

Od paru lat od upadku stały puste Zakłady Mięsne w Końskowoli. Niegdyś były to nowoczesne zakłady, ale potem powoli, ale skutecznie chyliły się ku upadkowi. Zainteresował się nimi włoski producent wędlin Romano Pini, który zapewnia, że jeszcze w tym roku uruchomi tu produkcję, zatrudniając 400 osób.

Mieszkaniec Rejowca Fabrycznego Ryszard Zawadowski gromadzi w swoim domu wszelkie pamiątki związane z Papieżem Polakiem, Janem Pawłem II. Pan Zawadowski od najmłodszych lat swego życia jest kolekcjonerem. Od momentu wybrania Polaka na Papieża, zaczął gromadzić wszelkie pamiątki związane z tą wielką postacią. Łącznie ma 30 tysięcy pamiątek związanych z Papieżem Janem Pawłem II. Posiada np. wszystkie kopie honorowych doktoratów przyznanych Janowi Pawłowi II przez różne uczelnie świata, honorowe tytuły obywatela przyznane mu przez polskie miasta i gminy. Jest pełna dokumentacja pomników Papieża Polaka. Swoją kolekcję chętnie pokazuje dzieciom i młodzieży. Ostatnio prezentował np. 9-latkom, które urodziły się już po śmierci Jana Pawła II. Kolekcjoner podpisał umowę z Muzeum Narodowym w Warszawie, by po jego śmierci, wszystkie eksponaty trafiły właśnie tam, aby nie wywieziono ich za granicę.

2,5 miliona złotych kosztował remont Centralnego Bloku Operacyjnego w Szpitalu wojskowym w Lublinie. Aparatura jest super nowoczesna. Są dwie sale operacyjne, chirurgiczna i ortopedyczna. Poza tym dwie sale zabiegowe – endoskopowa i urologiczno – ginekologiczna. Cyfrowe obrazy radiologiczne i endoskopowe z innych oddziałów szpitalnych mogą być wyświetlane w trakcie operacji, a nowoczesne systemy informatyczne pozwalają na śledzenie przez studentów, przebiegu zabiegów. W pierwszym kwartale bieżącego roku dyrekcja Szpitala Wojskowego w Lublinie planuje otwarcie zmodernizowanej części oddziału neurologicznego.

Łukasz Wysocki – uczeń I Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica w Lublinie odkrył substancję, która opóźnia, a nawet hamuje rozwój choroby Alzheimera. Dzięki szybkiej i taniej metodzie pozyskiwania, lek mógłby być produkowany na dużą skalę. Odkrycie 18-letniego człowieka, o wyraźnym «zacięciu» naukowym, zapowiada się bardzo obiecująco. Substancja niszczy gromadzące się w mózgu złogi białek, które uszkadzają struktury neuronów i doprowadzają do rozwoju choroby Alzheimera. Wstępne badania wykazały, że lek nie ma negatywnego wpływu na ludzką wątrobę. Łukasz Wysocki na dalsze badania potrzebuje pieniędzy. Ma nadzieję, że dla dobra tysięcy ludzi chorych na Alzheimera, fundusze się znajdą.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

У Любліні знову з'явиться, цього разу з ініціативи Ґжегожа Хмєлєвського, Центр для заїк, послугами якого можуть скористатися всі, хто страждає на цю недугу. Раніше доволі результативно лікував людей, котрі заїкаються, люблінський науковець доктор Богдан Адамчик. Він застосовував різні методи. Наприклад, особа, що заїкалася, нахилялася над криницею і голосно говорила, а луна з криниці допомагала їй добре говорити. Пізніше він використовував телефонну методику. Людина говорила в телефонну слухавку, щоб згодом повторювати слова, які повертаються до неї із запізненням. Яку методику застосовуватимуть зараз? Це, поки що, невідомо. Фактом є те, що перемогти заїкання вирішили кілька науковців, серед яких Ева Гуменюк із Центру патології і реабілітації Медичного університету в Любліні. Останнім часом використовується методика групової терапії. У процедурах беруть участь кілька осіб одночасно і всі виголошують слова повільно, проте правильно.

На Люблінщині набрав обертів скандал, пов'язаний із даванням хабарів для отримання водійських прав у 2012 році. Тоді люди масово намагалися здобути, часто «за будь-яку ціну», водійські права, оскільки поширилася інформація, що з 2013 року екзамени будуть значно складніші, що, зрештою, і сталося. Тому, наприклад, у жовтні, листопаді та частково в грудні 2012 року всі навчальні групи водійських курсів, на яких готували до екзаменів, були переповнені. Така «гарячка» при здобутті водійських прав сприяла уже згаданому хабарництву. Воно з'явилося в Люблінському воєводському центрі дорожнього руху (ЛВЦДР). Слідчі встановили, що за здачу екзамену на водійські права хабарники брали по тисячі злотих. За поданням Окружної прокуратури справою зайнялися працівники Центрального антикорупційного бюро. Слідство ще триває і часу від часу відбувається затримання осіб, котрих підозрюють у цій справі. До цього часу затримано 34 особи. Серед них – екзаменатори, механіки з ЛВЦДР, власники водійських курсів в Ополі Люблінському, Стшешковіцах та Любліні. Є також учні, які складали екзамени за «додаткову» оплату. Усі будуть відповідати в суді. Їм може загрожувати навіть до восьми років в'язниці.

Органи місцевого самоврядування міста Любліна подарують Вульці Рокіцькій новий басейн, який з'явиться неподалік гімнастичної зали у місцевій початковій школі, котру також побудовано за кошти Любліна. «Щедрість» цього міста небезкорислива. Будівництво басейну – це форма компенсації за розбудову нової частини сміттєзвалища в Рокітні.

На Люблінщині народжується все менше дітей, зменшується також кількість укладених шлюбів. У період із січня до кінця вересня 2013 року було укладено 8,5 тисячі шлюбів, що на 11% менше, аніж за аналогічний період 2012 року. У 2013 році на Люблінщині народилося 15 тисяч дітей, тобто на 7% менше у порівнянні з 2012 роком. Наприкінці 2013 року на Люблінщині проживало 2 мільйони 159 тисяч людей.

Новий, 2014-ий, рік є особливим для найбільшого люблінського університету, тобто Університету Марії Кюрі-Склодовської, який відзначає своє 70-річчя. Ювілейні святкування відбуватимуться також за кордоном. Наприклад, у Львові буде проведено день УМКС.

Протягом кількох років після закриття стояв пусткою м'ясний завод у Коньсковолі. Колись тут було сучасне виробництво, а потім поволі воно занепадало, аж доки зовсім не закрилося. Заводом зацікавився італійський виробник м'ясної продукції Романо Піні, який переконує, що вже в нинішньому році розпочне тут виробництво і працевлаштує 400 осіб.

Житель Рейовця Фабричного Ришард Завадовський збирає у своєму домі різні речі, пов'язані з польським Папою Яном Павлом II. Завадовський став колекціонером ще в дитинстві. Тоді, коли поляка вибрали Папою, він почав збирати всі речі, пов'язані з цієї великою постаттю. Загалом у нього є 30 тисяч речей та документів, пов'язаних із Папою Яном Павлом II. Наприклад, він має копії документів про надання Яну Павлу II різними навчальними закладами світу всіх почесних докторських титулів чи надання почесних титулів громадянина польських міст та ґмін. Ришард Завадовський має також повну документацію пам'ятників Папи-поляка. Свою колекцію він залюбки демонструє дітям та молоді. Недавно показав її 9-річним дітям, які народилися вже після смерті Яна Павла II. Колекціонер уклав договір із Національним музеєм у Варшаві, щоб після його смерті всі експонати потрапили саме туди, а не були вивезені за кордон.

2,5 мільйона злотих коштував ремонт Центрального операційного блоку Військової лікарні в Любліні. Блок має тепер дуже сучасну апаратуру. Тут є дві операційні зали: хірургічна та ортопедична. Окрім цього, є дві процедурні зали – ендоскопічна та урологічно-гінекологічна. Цифрові радіологічні та ендоскопічні зображення з інших лікарняних відділень можуть транслюватися під час операції, а сучасні інформаційні системи дозволять студентам стежити за проведенням процедур. У першому кварталі нинішнього року дирекція Військової лікарні в Любліні планує відкриття модернізованої частини неврологічного відділення.

Лукаш Висоцький, учень I Загальноосвітнього ліцею ім. Станіслава Сташіца в Любліні, відкрив субстанцію, яка стримує і навіть зупиняє розвиток хвороби Альцгеймера. Завдяки швидкій та дешевій методиці, ліки могли б виготовлятися у великих об'ємах. Відкриття 18-річного учня, який має наукові амбіції, є багатообіцяючим. Субстанція знищує згромаджений у мозку білок, який ушкоджує структури нейронів і призводить до розвитку хвороби Альцгеймера. Попередні дослідження продемонстрували, що ліки не мають негативного впливу на печінку людини. Лукаш Висоцький потребує грошей на подальші дослідження. Він має надію, що для того, щоб допомогти тисячам хворих на Альцгеймера, фінансування знайдеться.

Адам ТОМАНЕК

95 rocznica wybuchu Powstania Wielkopolskiego

95-річчя Великопольського повстання

Powstanie Wielkopolskie w dziejach Polski było wydarzeniem niezwykle ważnym. Rozpoczęło się 27 grudnia 1918 roku i trwało do 16 lutego 1919 roku. Wojska powstańcze wyzwoliły wówczas spod władzy niemieckiej niemal całą Wielkopolskę.

Podczas I wojny światowej wzmagał się w Wielkopolsce, która po trzech rozbiorach Polski znalazła się pod zaborem pruskim, polski ruch niepodległościowy, którego ważnym elementem były polskie organizacje o charakterze paramilitarnym, takie jak: Towarzystwo Gimnastyczne «Sokół», Polska Organizacja Wojskowa zaboru pruskiego, skauting i inne.

W roku 1918 coraz bliższa perspektywa klęski Niemiec uaktywniła polskie działania. Szczególny wpływ na przyspieszenie biegu wydarzeń na terenie zaboru pruskiego miała rewolucja w listopadzie tego roku i podpisanie rozejmu kończącego działania wojenne. Właściwy czas na podjęcie walki nadszedł w grudniu, kiedy to wyczerpane militarnie I wojną światową Niemcy, zmniejszyły opresje wobec okupowanych przez siebie terenów.

Na przełomie listopada-grudnia polskie działania zmierzające do budowy struktur wojskowych przybrały na sile. Jednocześnie przeprowadzono szereg akcji mających na celu zdobycie broni i odpowiedniego sprzętu. Zaczęto wydawać również pisemko dla żołnierzy pt. «Druh».

26 grudnia, do Poznania przybył Ignacy Jan Paderewski – znany pianista i polityk. Wygłosił on płomienne przemówienie w hotelu Bazar, po którym odbyła się manifestacja patriotyczna. Paderewski przyjechał do Poznania, mimo zakazu przez władze niemieckie. Jego wizyta wywołała ogromne poruszenie wśród miejscowych Polaków oraz stała się sygnałem do wybuchu powstania. 27 grudnia 1918 roku w Poznaniu wybuchły walki między oddziałami powstańczymi i wojskami niemieckimi. Informacja o powstaniu była szybko przekazywana, najczęściej telefonicznie i już w następnym dniu ogarnęło garnizony i miejscowości takie jak: Środa Wielkopolska, Jarocin czy Września.

Powstanie zaczęło rozlewać się na pozostałe tereny Wielkopolski. 29 grudnia wyzwoliły się od Niemców między innymi Gniezno, Kórnik, Grodzisk, Kłecko, Witkowo, Wielichowo. 30 grudnia zdobyto koszary 6 pułku grenadierów. 31 grudnia wyzwolono od Niemców Ostrów, Oborniki, Kościan. W pierwszych pięciu dniach stycznia 1919 roku powstańcy oswobodzili wiele innych miejscowości.

Naczelna Rada Ludowa (kierownictwo polityczne dla zaboru pruskiego) 28 grudnia wyznaczyła na tymczasowego dowódcę wojsk powstańczych kpt. Stanisława Taczaka. Rozpoczął on organizację wojsk – utworzył sztab, podzielił wyzwolone ziemie na okręgi, podjął próbę ujednolicenia organizacji wojsk powstańczych. W tej chwili Wielkopolanie tworzyli oddziały ochotnicze, które wyzwalały kolejne miejscowości.

6 stycznia 1919 powstańcy zdobyli lotnisko na Ławicy. Tym samym akcja wyzwalania Poznania dobiegła końca. Wybuchły walki pod Czerskiem i Kościerzyną na Pomorzu. Powstanie wykroczyło poza teren Wielkopolski. 16 stycznia Józef Piłsudski skierował generała Józefa Dowbora-Muśnickiego na głównodowodzącego powstania. Generał stworzył prawie 100-tysięczną armię, która została uznana na arenie międzynarodowej. Stworzenie tak licznej armii było wyrazem ogromnego patriotyzmu, sprawności organizacyjnej i ofiarności Wielkopolan.

Niemcy jednak nie poddawali się. Walki trwały aż do 16 lutego. Jednak tego dnia w Trewirze został przedłużony rozejm Niemiec z państwami Ententy. Obejmował on również front wielkopolski. Tym samym armia powstańcza została uznana za wojsko sprzymierzone.

Aby uzyskać wolność, trzeba było wielkiej pracy, odwagi i determinacji. Społeczeństwo przez lata było przygotowywane do walki duchowo, narodowo, ekonomicznie i organizacyjnie oraz do utrwalania niepodległości, która po tej walce nastąpiła.

Powstanie Wielkopolskie zakończyło się sukcesem i miało olbrzymi wpływ na to, że wielkie mocarstwa w Wersalu podjęły decyzję o przyznaniu Polsce obszaru wyzwolonego przez powstańców. 95 lat od tamtych wydarzeń, w wielu miejscach w kraju, uroczyście uczczono poległych w walkach i przypomniano heroiczną postawę Wielkopolan.

Wiesław PISARSKI

Великопольське повстання – надзвичайно важлива подія в історії Польщі. Воно розпочалося 27 грудня 1918 року і тривало до 16 лютого 1919 року. Протягом цього часу повстанські війська визволили з-під німецької окупації майже всю Великопольщу.

Під час Першої світової війни у Великопольщі, яка після трьох поділів Польщі знаходилася під владою Пруссії, поширився польський рух боротьби за незалежність, важливим елементом якого стали польські організації парамілітарного характеру. Серед них були Гімнастичне товариство «Сокіл», Польська військова організація, що діяла у Пруссії, скаути та ін.

У 1918 р., внаслідок щораз більшої ймовірності поразки Німеччини, поляки активізувалися. Особливий вплив на пришвидшення перебігу подій на цих землях мала Листопадова революція і підписання договору про закінчення воєнних дій. Відповідний час для боротьби настав у грудні, коли Німеччина, виснажена Першою світовою війною, стала менше пригнічувати свої окуповані території.

Наприкінці листопада – на початку грудня активізувалася діяльність польських сил, які прагнули створити військові структури. Водночас було проведено низку акцій з метою здобуття зброї і відповідного спорядження. Поляки розпочали також видавати часопис для солдатів «Druh».

26 грудня у Познань прибув Ігнацій Ян Падеревський – відомий піаніст і політик. Він виступив із палкою промовою в готелі «Базар», після якої відбувся патріотичний мітинг. Падеревський прибув до Познані, незважаючи на заборону німецької влади. Його візит викликав величезний ажіотаж серед місцевих поляків і став сигналом для початку повстання. 27 грудня 1918 року в Познані розпочалися бої між повстанськими загонами і німецькими військами. Інформація про повстання поширювалася дуже швидко, найчастіше за допомогою телефонних ліній, тож уже наступного дня воно охопило такі гарнізони і місцевості, як Сьрода Великопольська, Яроцін і Вжесня.

Повстання поширилося на інші землі Великопольщі. 29 грудня від німецької окупації були визволені Гнєзно, Курнік, Гродзіск, Клецко, Вітково, Веліхово. 30 грудня було здобуто казарми 6 полку гренадерів. 31 грудня з-під влади Німеччини визволили Острув, Оборники, Косцян. У перші п'ять днів січня 1919 року повстанці визволили багато інших населених пунктів.

Вища народна рада (політичне керівництво на польських землях, що входили до складу Німеччини) 28 грудня призначила тимчасовим командувачем повстанських військ капітана Станіслава Тачака. Він взявся за організацію війська – створив штаб, визволені землі поділив на округи, спробував об'єднати повстанські війська. У цей час у Великопольщі створювалися загони добровольців, які визволяли нові населені пункти.

6 січня 1919 року повстанці захопили аеродром у Лавиці. Так завершилася акція визволення Познані. Розпочалися бої під Черськом і Косцєжиною на Помор'ї. Повстання охопило території поза Великопольщею. 16 січня Юзеф Пілсудський призначив головнокомандувачем повстання генерала Юзефа Довбора-Мусніцького. Генерал створив майже 100-тисячну армію, яку визнали на міжнародній арені. Створення такої численної армії свідчило про глибокий патріотизм, організаційні вміння та жертовність жителів Великопольщі.

Однак Німеччина не здавалася. Бої тривали аж до 16 лютого. Цього дня у місті Трір було підписане перемир'я між Німеччиною та Антантою. Воно також стосувалося фронту у Великопольщі. Таким чином, повстанську армію, що діяла в цьому регіоні, зарахували до союзних військ.

Для здобуття свободи потрібно було докласти чимало зусиль, відваги та рішучості. Суспільство протягом багатьох років готувалося до боротьби у духовному, національному, економічному й організаційному плані, а також до того, що утримати незалежність після завершення боротьби.

Великопольське повстання закінчилося перемогою і мало значний вплив на те, що великі держави у Версалі віддали Польщі визволені повстанцями території. Через 95 років після цих подій у багатьох місцевостях Польщі вшанували полеглих великопольських повстанців і згадали про їхній героїзм.

Вєслав ПІСАРСЬКИЙ

Леон Праузінський. Штурм поліції. 1918 р.

Леон Праузінський. Боротьба у Познані

Inwestycje NATO w Polsce

Polskiej obecności w NATO towarzyszy szereg inwestycji w infrastrukturę obronną kraju. Szacunkowa wartość wspólnie finansowanych inwestycji natowskich planowanych do realizacji na terenie Polski w latach 1999-2014 wynosi ok. 852 mln €, w tym 594 mln € środki NATO oraz 258 mln € środków narodowych.

W ramach struktur NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa realizowany jest program NSIP (NATO Security Investment Programme), czyli Program Inwestycji NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa. Program stworzono w celu zapewnienia wspólnego finansowania projektów inwestycyjnych dla potrzeb misji. Jest narzędziem Sojuszu do zaspakajania potrzeb w zakresie tworzenia niezbędnych zdolności wojskowych, których zapewnienie wykracza poza narodowe zasoby obronne państw członkowskich. Służy stabilizacji Sojuszu północnoatlantyckiego na terytorium krajów członkowskich.

Źródłem finansowania programu jest fundusz NSIP tworzony ze składek wnoszonych przez kraje uczestniczące w programie. Fundamentalną zasadą programu jest to, że obejmuje on wyłącznie zadania zgrupowane w pakietach inwestycyjnych tzw. CP – Capability Package, których realizowanie zapewnia osiągnięcie podstawowych zdolności operacyjnych. Pakiety są zatwierdzane przez Radę Północnoatlantycką. Przydział środków realizowany jest przez Komitet Infrastruktury NATO. Koszty operacyjnego i technicznego utrzymania są obowiązkiem kraju gospodarza użytkownika.

Pakiety inwestycyjne realizowane w Polsce w ramach programu NSIP obejmują następujące kategorie infrastruktury wojskowej: lotniska, bazy morskie, systemy łączności, stanowiska dowodzenia obroną powietrzną, radary dalekiego zasięgu obrony powietrznej, instalacje paliwowe.

www.mon.gov.pl

Інвестиції НАТО в Польщі

Польська присутність у НАТО супроводжується рядом інвестицій в оборонну інфраструктуру країни. Вартість запланованих на території Польщі в 1999-2014 роках інвестицій, котрі передбачають фінансування зі спільного бюджету країн НАТО, становить близько 852 млн євро: 594 млн євро – це кошти НАТО, а 258 млн євро – польські кошти.

У рамках структур НАТО у сфері безпеки реалізовується програма NSIP (NATO Security Investment Programme), тобто Програма інвестицій НАТО у сфері безпеки. Її створено з метою забезпечення спільного фінансування інвестиційних проектів для потреб місії. Програма є знаряддям Альянсу для задоволення потреб у сфері розвитку необхідних військових здібностей, на які у країн-членів НАТО не вистачає власних коштів, а також призначена для стабілізаційних дій Північноатлантичного Альянсу на території країн-членів НАТО.

Джерелом фінансування програми є фонд NSIP. Він існує завдяки внескам країн, що беруть участь у програмі. Фундаментальним принципом програми є те, що вона призначена виключно для завдань, котрі передбачені інвестиційними пакетами так званого Capability Package. Їх реалізація сприяє досягненню основних операційних здібностей. Пакети затверджуються Північноатлантичною радою. Кошти розподіляє Комітет інфраструктури НАТО. Фінансування операційного та технічного утримання є обов'язком країни-господаря.

Інвестиційні пакети, що реалізовуються в Польщі у рамках програми NSIP, охоплюють такі елементи військової інфраструктури: аеродроми, морські бази, системи зв'язку, командування повітряним захистом, радари повітряного захисту далекого радіусу дії; паливні установки.

www.mon.gov.pl

NATO: rozwialiśmy obawy Turcji w sprawie tarczy antyrakietowej

Pierwszy zastępca sekretarza generalnego NATO Alexander Vershbow powiedział, że sojusz rozwiał wątpliwości Turcji dotyczące planowanej tarczy antyrakietowej. Ankara przyjęła wyjaśnienia, że tarcza nie będzie chroniła Izraela w razie konfliktu z Iranem.

Vershbow mówił o tym w Instytucie Studiów nad Bezpieczeństwem Narodowym na uniwersytecie w Tel Awiwie.

«Myślę, że istniało błędne wyobrażenie, jakoby system NATO miałby koncentrować się na ochronie Izraela, a instalacje znajdujące się w Izraelu miałyby być częścią systemu NATO. Tymczasem są to dwie odrębne kwestie» – powiedział Vershbow.

Podkreślił, że obawy Turcji zostały rozwiane. «Być może będzie to problemem w pewnych kręgach tureckiej opinii publicznej, ale rząd, jak sądzę, popiera teraz tarczę antyrakietową» – ocenił.

W 2010 roku pojawiły się sygnały, iż Turcja niepokoi się, że tarcza NATO miałaby służyć ochronie Izraela, w razie gdyby zdecydował się on – jak ostrzegał – zaatakować irańskie instalacje nuklearne. Źródłem tych informacji były amerykańskie depesze dyplomatyczne, które wyciekły do mediów.

Vershbow zaznaczył, że do rozwiania wątpliwości Turcji przyczyniło się umieszczenie na jej terytorium baterii pocisków kierowanych Patriot. Rozlokowano je na prośbę Ankary, by chronić Turcję przed ewentualnym atakiem z sąsiadującej Syrii.

Gazeta.pl

2014 NATO SCOPE

НАТО: розвіяли побоювання Туреччини у справі антиракетного щита

Перший заступник Генерального секретаря НАТО Александер Вершбоу заявив, що союз розвіяв побоювання Туреччини, які стосуються планованого антиракетного щита. Анкара прийняла пояснення, що щит не збереже Ізраїль від конфлікту із Іраном.

Вершбоу говорив про це в Інституті навчання про національну безпеку Тель-Авівського університету.

«Думаю, що існувало помилкове уявлення про те, що нібито система НАТО концентрується на захисті Ізраїлю, а системи, що знаходяться в Ізраїлі, нібито є частиною системи НАТО. Тим часом, це два окремі питання», – сказав Вершбоу.

Він підкреслив, що побоювання Туреччини були розвіяні: «Можливо, це буде проблемою в певних колах турецької громадської думки, але уряд, думаю, нині підтримує антиракетний щит».

У 2010 році з'явилися сигнали, що Туреччина непокоїться тим, що щити НАТО призначені для захисту Ізраїлю на випадок, якби він, як і заявляв раніше, вирішив атакувати іранські ядерні системи. Джерелом такої інформації були американські дипломатичні повідомлення, які потрапили у ЗМІ.

Вершбоу зазначив, що сумніви Туреччини розвіялися завдяки розміщенню на її території ракетних систем «Патріот». Їх було встановлено на прохання Анкари, щоб захистити Туреччину від можливих атак сусідньої Сирії.

Gazeta.pl

300 dni na «Czernickim» – jak wyglądała misja NATO, na czele której stał polski okręt

– Podczas postoju w Rosji przez cztery dni nasze okręty odwiedziło 15 tysięcy osób – wspomina kapitan marynarki Piotr Wojtas. «Polska Zbrojna» opisuje, jak wyglądała misja Zespołu Sił Obrony Przeciwminowej NATO, na której czele stał ORP «Kontradmirał Xawery Czernicki». Poza długimi dniami na morzu, okręty zawitały bowiem do 20 portów, otwierając pokłady dla zwiedzających. W Rosji marynarze złożyli także wieńce na cmentarzu, gdzie zostały pochowane ofiary oblężenia Leningradu.

Poza macierzystym portem spędzili ponad 300 dni, w samym morzu – 167. W tym czasie: przepłynęli 16 700 mil, wzięli udział w kilkunastu ćwiczeniach (od dużych międzynarodowych manewrów po zadania wykonywane z okrętami poszczególnych państw), a także w dwóch operacjach bojowych. Wykryli i zniszczyli ponad 20 min i pocisków z czasów II wojny światowej, które łącznie zawierały kilka ton materiałów wybuchowych, wreszcie – zawinęli do ponad 20 portów: od Rosji po Islandię. To jednak tylko liczby. Żeby się dowiedzieć, jak naprawdę wyglądała misja okrętu ORP «Czernicki», trzeba wyjść poza nie. Choćby na chwilę spróbować wskoczyć w buty marynarzy.

Polska Zbrojna

300 днів на «Черніцькому»: як виглядала місія НАТО, на чолі якої був польський корабель

– Під час перебування в Росії, упродовж чотирьох днів наші кораблі відвідали 15 тисяч осіб, – згадує капітан флоту Пьотр Войтас. «Polska Zbrojna» описує, як виглядає місія Угрупування сил протимінної оборони НАТО, на чолі якої стояв корабель «Контр-адмірал Ксавери Черніцький». Перебуваючи довгий час на морі, кораблі відвідали 20 портів, відкриваючи свої борти для відвідувачів. У Росії моряки поклали також вінки на кладовищі, де були поховані жертви блокади Ленінграду.

Поза основним портом моряки провели 300 днів, а в самому морі – 167. У цей час вони: проплили 16 700 миль, взяли участь у кільканадцяти навчаннях (від великих міжнародних маневрів до завдань, які виконувалися кораблями в окремих містах), а також у двох бойових операціях. Вони також викрили та знищили понад 20 мін і ракет з часів Другої світової війни, які разом містили кілька тонн вибухових матеріалів, і врешті – зайшли до 20 портів: від Росії до Ісландії. Однак, це лише цифри. Щоб довідатися, як насправді виглядала місія корабля «Черніцький», треба дивитися не на цифри, а хоча б на хвилину спробувати потрапити в шкіру моряків.

Polska Zbrojna

W NATO są zadowoleni z tego, jak odbywa się utylizacja amunicji na Ukrainie

Kraje członkowskie NATO są zadowolone z wyników utylizacji amunicji na Ukrainie w ramach realizacji drugiego etapu Funduszu Powierniczego, dlatego w 2014 roku nie wystąpi o zmianę kontrahentów. O tym poinformował kierownik projektu NSPA (Agencja do Spraw Zabezpieczenia Eksploatacji Sprzętu i Zaopatrzenia NATO) na Ukrainie Wasyl Litwinczuk.

«Ponieważ projekt jest kontynuowany, nie ogłaszaliśmy przetargu na nowych kontrahentów. Jak wcześniej, to będą «Ukroboronserwis» w sprawie amunicji, «Ukroboronlising» w sprawie broni, zjawił się też nowy kontrahent w sprawie utylizacji min – «Pawłogradzka Fabryka Chemiczna». Już w kwietniu-maju 2013 roku Pawłogradzka Fabryka Chemiczna utylizowała 332 tysięcy min. Jako kontrahent, będzie ona kontynuować te prace w 2014 roku» – powiedział W. Litwinczuk.

Ukraina i NATO w 2014 roku nadal będą wspólnie utylizować amunicję w ramach wdrożenia drugiego etapu projektu Funduszu Powierniczego Programu NATO «Partnerstwo dla Pokoju» (PdP).

W ramach pierwszego etapu, w latach 2006-2011 zostało zutylizowanych 15 tysięcy ton amunicji, 400 sztuk lekkiej broni i broni strzeleckiej oraz 1 tysiąc przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych (MANPADS). Kwota finansowania pierwszego etapu programu wynosiła 10,8 mln euro. Finansowały go głównie Stany Zjednoczone, które wydały na projekt 10 mln dolarów USA.

Na Ukrainie szacunkowo przechowuje się 1,5-2 mln ton zużytej broni przeznaczonej do utylizacji.

Українські національні новини

У НАТО задоволені тим, як в Україні утилізували боєприпаси

За результатами виконання робіт з утилізації в Україні боєприпасів в рамках реалізації другого етапу Трастового фонду країни-члени НАТО залишились задоволеними, тому виконавці робіт в 2014 році мінятись не будуть. Про це УНН повідомив керівник проекту NSPA (Агентства НАТО з матеріально–технічного забезпечення) в Україні Василь Литвинчук.

«Оскільки це продовження проекту, ми не оголошували тендер на нових виконавців робіт. Це, як і раніше, будуть «Укроборонсервіс» по боєприпасах, «Укроборонлізінг» по зброї, і з'явився новий виконавець по мінах – НХО «Павлоградський хімічний завод». Вже з квітня-травня 2013 року Павлоградський хімзавод утилізував 332 тисяч протипіхотних мін. Оскільки він був визначений виконавцем, він буде продовжувати ці роботи і в 2014 році», – наголосив В.Литвинчук.

Україна та НАТО у 2014 році продовжать спільну утилізацію боєприпасів у рамках реалізації другого етапу проекту трастового фонду програми НАТО «Партнерство заради миру» (ПЗМ).

У рамках першого етапу в 2006-2011 років було утилізовано 15 тисяч тонн боєприпасів, 400 тисяч одиниць легких озброєнь і стрілецької зброї та 1 тисяча переносних зенітно-ракетних комплексів (ПЗРК). Обсяг фінансування першого етапу програми становив 10,8 мільйона євро. Основним донором виступили США, які виділили на проект 10 мільйонів доларів США.

В Україні за різними оцінками, зберігається 1,5-2 мільйона тонн непридатних снарядів, які потребують утилізації.

Українські національні новини

Szef NATO zaniepokojony sytuacją na Ukrainie, potępia użycie siły

Sekretarz generalny NATO Anders Fogh Rasmussen wyraził zaniepokojenie wydarzeniami na Ukrainie, w tym doniesieniami o ofiarach śmiertelnych zamieszek. Potępił użycie przemocy.

«Zdecydowanie potępiam użycie przemocy. Przemoc nie może być odpowiedzią na kryzys polityczny. Wszystkie strony konfliktu muszą podjąć rzeczywisty dialog, okazać umiar i zapobiec dalszej eskalacji przemocy» – oświadczył Rasmussen.

Polska Agencja Prasowa

Керівник НАТО занепокоєний ситуацією в Україні та засуджує використання сили

Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен висловив занепокоєння подіями в Україні, особливо повідомленнями про смертельні жертви конфліктів. Він засудив використання насильства.

«Абсолютно засуджую використання насильства. Насильство не може бути відповіддю на політичну кризу. Всі сторони конфлікту мусять продемонструвати реальний діалог, показати поміркованість і запобігти подальшій ескалації насильства», – заявив Расмуссен.

Polska Agencja Prasowa

Program Stypendialny Rządu RP dla Młodych Naukowców

XII edycja
rok akad. 2014/2015

dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Rosji , krajów Azji Środkowej i Kaukazu

Stypendia będą przeznaczone na pobyt naukowy
na uczelniach polskich
w okresie od września 2014 r. do czerwca 2015 r.

I. KANDYDACI

1. Zainicjowany w roku 2003 «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców» adresowany jest do kandydatów z: Białorusi, Ukrainy, Mołdawii, Rosji, Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Uzbekistanu oraz Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji.

W roku akademickim 2014/15 zostanie zrealizowana XII edycja Programu.

2. Preferowane są kandydatury osób mogących wykazać się już pewnymi osiągnięciami naukowymi i/lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowa działalność daje największą możliwość wykorzystania w ich krajach zdobytej w Polsce specjalizacji w różnych dziedzinach życia naukowego i działalności społecznej.
3. Stypendia są przyznawane na realizację indywidualnych staży naukowych.
4. Każdy z zakwalifikowanych kandydatów może otrzymać stypendium jednorazowo na określony czas i, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, bez możliwości przedłużenia.
5. Łączny czas trwania stażu i kursu językowego wynosi 10 miesięcy, istnieje możliwość przedłużenia pobytu na dodatkowy miesiąc, lipiec 2015 r., jeśli koordynator programu, w porozumieniu z tutorem, wystąpi o takie przedłużenie. Może to nastąpić jedynie w przypadku spełnienia wszystkich naukowych warunków stypendium, w tym obrony pracy dyplomowej na ocenę co najmniej dobrą oraz udziału w programach naukowych odbywających się w lipcu. Ewentualne dodatkowe stypendium zakończy się 31 lipca 2015 r.
6. Realizacja programu dla osób z zadowalającą znajomością języka polskiego rozpocznie się 1 września 2014 r. Kursem Przygotowawczym, prowadzonym na Uniwersytecie Warszawskim, obejmującym wykłady ogólne oraz uzupełniający kurs języka polskiego.
7. W wypadku stypendystów przyjętych na staż, ale bardzo słabo znających język polski, realizacja Programu zacznie się 1 sierpnia 2014 r. dodatkowym, intensywnym Kursem Językowym. W takim przypadku stypendium trwać może łącznie nawet 12 miesięcy.
8. Realizacja stażu (studiów), już w przydzielonych uczelniach - rozpocznie się od 1 października 2014 r. i zakończy się 30 czerwca 2015 r.
9. Wysokość stypendium wynosi 1350 złotych. Zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie stypendyści pokrywają w ramach tej kwoty.
10. Komplet dokumentów należy złożyć osobiście lub przesłać pocztą (z dopiskiem na kopercie «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców») do właściwych terytorialnie placówek dyplomatycznych RP oraz przesłać na adres **stypendia.studium@uw.edu.pl do 1 marca 2014 r.**
11. Właściwe konsulaty RP osobom, które otrzymały stypendium będą przyznawać wizy **do 31 lipca 2015 r.**

II. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Ukończone studia wyższe (4- lub 5-letnie, kończące się obroną pracy licencjackiej- -bakalarskiej, dyplomowej, lub magisterskiej) przede wszystkim na kierunkach humanistycznych: historii, stosunkach międzynarodowych, politologii, dziennikarstwie, socjologii, etnologii, kulturoznawstwie, psychologii społecznej, administracji i zarządzaniu oraz prawie.
2. Wiek kandydatów - do 35 lat.
3. Ogólna orientacja w problematyce w jednej z wymienionych dziedzin lub dziedzin pokrewnych, zwłaszcza w odniesieniu do okresu od XIX do XX wieku,
4. Znajomość języka polskiego, gwarantująca rozumienie wykładów z dziedziny kandydata i korzystanie z literatury przedmiotu (por. I - 6,7).
5. W wyjątkowych wypadkach możliwe będzie zakwalifikowanie osób nie znających języka polskiego. Stypendyści tacy będą jednak zobowiązani do samodzielnej nauki języka po otrzymaniu powiadomienia o zakwalifikowaniu oraz odbędą dodatkowy intensywny kurs języka polskiego w sierpniu 2014 r. (zob. 1-5).

III. WYMAGANE DOKUMENTY

1. Kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych, równorzędnych z polskimi studiami licencjackimi (minimum) oraz poświadczenie o odbywaniu studiów doktoranckich lub pracy etatowej.
2. Kwestionariusz kandydata (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl).
3. Zwięzły list motywacyjny z uzasadnieniem wybranego kierunku studiów (w języku polskim lub angielskim).
4. Projekt pracy badawczej (w języku polskim lub angielskim).
5. Curriculum vitae w języku polskim lub angielskim pisane w porządku od najnowszych zdarzeń, wraz z fotografią w wersji tradycyjnej, bądź elektronicznej.
6. Lista publikacji, osiągnięć i projektów zawodowych.
7. Świadectwa potwierdzające znajomość języka polskiego i angielskiego.
8. Ewentualne inne dane, dokumenty lub informacje mogące - zdaniem kandydata - pomóc Komisji Kwalifikacyjnej we właściwej ocenie jego kandydatury.

IV. TRYB KWALIFIKACJI

1. Termin składania aplikacji upływa 1 marca 2014 r.
2. Kwalifikacja kandydatów odbywa się w dwóch etapach:

a) I etap obejmuje kwalifikację, przeprowadzoną w oparciu o nadesłane dokumenty przez komisję w Warszawie - osoby zaakceptowane do dalszych etapów zostaną wyznaczone do 1 kwietnia 2014 r.

b) II etap kwalifikacji polega na przesłuchaniu kandydatów przez wyjazdowe Komisje Kwalifikacyjne w okresie 1 maja -10 czerwca 2014 r. (szczegółowe terminy zostaną ustalone po zakończeniu I etapu).

3. Przesłuchania kandydatów przez Komisje Kwalifikacyjne odbywają się:

a) dla obywateli Federacji Rosyjskiej – w Ambasadzie RP w Moskwie,

b) dla obywateli Ukrainy - w Ambasadzie RP w Kijowie oraz w Konsulacie Generalnym we Lwowie,

c) dla obywateli Białorusi - w Ambasadzie RP w Mińsku,

d) dla obywateli krajów Zakaukazia - w Ambasadach w Tbilisi, Erewaniu i Baku,

e) dla obywateli krajów Azji Środkowej - w 1 -2 placówkach regionu.

4. O szczegółowym terminie i miejscu przesłuchań kandydaci zostaną powiadomieni przez placówki dyplomatyczne RP.
5. O wynikach kwalifikacji kandydaci zostaną poinformowani przez odpowiednie placówki dyplomatyczne RP w terminie ok. 1 lipca 2014 r.
6. O przydziale do konkretnego uniwersytetu w Polsce zostaną powiadomieni przez Studium Europy Wschodniej UW-koordynatora Programu, najpóźniej do 1 sierpnia 2014 r.

V. OBSŁUGA ORGANIZACYJNA I INNE WARUNKI REALIZACJI STYPENDIUM

1. Stypendia są realizowane na warunkach ogólnych, określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 roku (Dz.U. z 2006r. Nr 190,poz.l406).
2. Realizację stypendiów zapewnia Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP.
3. Studium Europy Wschodniej zapewnia koordynację akademicką podczas trwania Stypendium i przydziela stypendystów do uczelni w Polsce.
4. Uczelnie, na które skierowano stypendystów wyznaczają opiekunów naukowych (tutorów), którzy podejmują się opieki naukowej nad stypendystami oraz będą promotorami ich prac dyplomowych. Studium Europy Wschodniej powiadomi poszczególnych stypendystów o przydzielonej uczelni i osobie tutora.
5. Stypendyści są zobowiązani posiadać polisę ubezpieczeniową na koszty leczenia, obejmującą okres pobytu na stypendium - wykupioną w swoim kraju, bądź w Polsce (jej koszt wynosi około 45,- PLN miesięcznie).
6. Koszty podróży do Polski i z Polski pokrywa stypendysta.
7. Do obowiązków stypendysty należy:

a) ustalenie z wyznaczonym przez uczelnię opiekunem naukowym (tutorem) rocznego programu pobytu.

b) ustalenie z tutorem zakresu i tematu pracy dyplomowej.

c) ustalenie z tutorem tematów 2 referatów (części pracy dyplomowej), wygłaszanych w styczniu i maju 2015 r.

d) odbycie oraz zaliczenie minimum 5 zajęć akademickich tygodniowo (seminariów, wykładów etc.), zgodnych z tematyką pobytu, w tym obowiązkowo zajęć prowadzonych przez tutora i, jeśli to możliwe, zajęć metodologicznych z zakresu specjalizacji stypendysty.

e) udział w zajęciach dodatkowych z języka polskiego przez 1 semestr i zaliczenie tych zajęć.

f) stały kontakt z tutorem w ramach cotygodniowych konsultacji.

g) przygotowanie pracy dyplomowej o objętości min. 50 str., opatrzonej właściwym aparatem naukowym, napisanej w języku polskim.

h) obrona (prezentacja w ramach seminarium) pracy dyplomowej najpóźniej do 19 czerwca 2015 r.

8. W przypadku niewywiązywania się stypendysty z ww. obowiązków, a także w przypadku łamania prawa RP, przepisów uczelni, bądź też ogólnych zasad współżycia społecznego, stypendium może zostać wstrzymane.
9. Wręczenie dyplomów ukończenia «Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców» odbędzie się w Warszawie, w ostatnim tygodniu czerwca 2015 r.

PRACA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 218	контроль за персоналом в залі ресторану, прийом замовлень; робота в рекреаційному комплексі "Срібні Лелеки"
бармен	1 300	робота в кафе "Фарт", вул. Ковельська, розливання напоїв. Оплата праці ставка + %.
бармен	1 218	прийом товару, знання асортименту напоїв, страв, матеріальна відповідальність, робота в рекреаційному комплексі "Срібні Лелеки"
бармен	1 220	потребує виконання робіт з обслуговування відвідувачів кафе, приготування напоїв, кафе "Магніт"
бармен	1 218	знання асортименту напоїв,коктейлів
бармен	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, знання технології та рецептури приготування напої в кафе "Верби"
бухгалтер	2 000	ведення бухгалтерського та податкового обліку загальної системи оподаткування, знання 1С(7.7), Medoc
бухгалтер	1 500	Облік матеріалів, калькуляції. Досвід роботи на виробництві.
вальник лісу	2 300	заготівля лісу, робота з бензопилами, фізична виносливість, без шкідливих звичок, робота в с.Озерце Ківерцівського району.
вантажник	1 218	завантаження та розвантаження готової продукції
Вишивальник	3 000	Робота на вишивальних машинах "ТАУІМА"
водій автотранспортних засобів	2 024	матеріально-відповідальна особа, перевезення поштових відправлень на автомобілі ГАЗ-53, проживання в м.Луцьку, район готелю Лучеськ.
водій тролейбуса	2 165	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЗІУ", "ЮМЗ"
геодезист	2 000	виконувати геодезичні зйомки,знання програми Autocad
головний бухгалтер	2 500	Здійснення роботи по веденню бухгалтерської звітності, виписка рахунків, накладних. Співбесіда призначається після розгляду РЕЗЮМЕ, надісланого на електронну адресу v9h3@ukr.net.
дизайнер (художник-конструктор)	2 000,00	робота з клієнтами, підготовка ескізів гардин(вміння малювати), виїзд на об'єкти
диспетчер	1 500	робота з ПК, знання офісних програм; робота сутки через троє
Друкар високого друкування	1 600	друкування бланків, книжок, отримує пробні відтиски, відповідає за якість пробних відтисків, за своєчасність та якісне виконання робіт
експедитор	1 500	доставка алкогольної групи товарів по місту та області, ведення супровідної документації
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	знання електричних схем, електричного устаткування, вміти читати схеми, робота на будівельних майданчиках, розряд 4, 5, 6
електромонтер контактної мережі	2 000	ремонт та обслуговування контактної мережі тролебуса "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ", ремонт та обслуговування кабельних ліній
електромонтер охоронно-пожежної сигналізації	1 218	під'єднання датчиків сигналізацій, прокладання кабелів
закрійник	1 800,00	виконання економної розкладки лекал на тканині, розкрій різних типів тканини
інженер	1 614	розробка проектів відведення, рекультивації земель, грошової оцінки земель, знання сучасної вимірювальної техніки
інженер	1 250	здійснювати контроль лісопильного виробництва, робота з дубом, розпил, сушіння, прийом, сортування
інженер	3 500	Заступник головного інженера-механіка
Інженер з використання водних ресурсів	2 137	Знання комп'ютерних програм "Arcbis" "Mapinfo", досконале володіння інтернет Explorer
інженер з ремонту	1 500	інженер з ремонту офісної техніки(заправка картриджів,лазерних принтерів,ремонт друкуючої техніки)
інженер з технічного нагляду	1 397	контроль виконання правил техніки безпеки,технічної експлуатації,проведення інструктажу,підготовка та розробка документації.

Посада	З/П	Вимоги
інженер-енергетик	2 000	ведення технічної документації, проводити електромонтажні роботи
інженер-землевпорядник	2 000	виконувати геодезичні зйомки,знання програми Autocad
інженер-конструктор (механіка)	3 000	Заступник головного конструктора. Розробка конструкторської документації металоконструкцій
інженер-програміст	1 500	розробка та створення веб-сайтів.Знання мов програмування PHP, HTM.
командир відділення	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище середнього.
кондитер	1 560	вміння прикрашати бісквітні та інші кондитерські вироби
кондитер	1 218	контроль за дотриманням основних технологічних процесів та забезпечення дотримання рецептур та технології виготовлення продукції
кухар	1 300	кухар на холодні страви
лаборант з фізико-механічних випробувань	1 800	контроль якості поступаючих матеріалів, компонентів, сумішей, формування кубів та випробування міцності залізобетонних виробів, контроль якості продукції
Листоноша (поштар)	1 500	матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання.
майстер дільниці	2 700	організація робіт з поточного ремонту
майстер з ремонту	3 000	ремонт та обслуговування інженерних мереж холодного і гарячого водопостачання, центрального опалення житлового фонду.
майстер лісу	3 000	ведення лісового господарства, відводи, оформлення і ведення документації (лісорубні роботи, матеріально-грошова оцінка, наряди)
Маляр	1 500	обов'язки маляра-штукатура, робота з будівельними матеріалами, фарбами
Маляр	1 300	проведення фарбування вітчизняних автомобілей та іномарок, підготовка до фарбування
Маляр	1 800	ремонт штукатурки, побілка, та фарбування стін.
Менеджер (управитель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання 1С бухгалтерії.
менеджер (управитель) із збуту	2 500	напрацювання бази клієнтів, реалізація продукдукції пов'язаної з утилізацією відходів (контейнери для сміття), можливе навчання на робочому місці. Співбесіда призначається після розгляду РЕЗЮМЕ, надісланого на електронну адресу v9h3@ukr.net
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливарних машин для лиття під тиском 711 А-08, 711 І-09, або учень
Налагоджувальник машин і автоматичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для виробництва виробів із пластмас, робота на машині Kyasi 175/55, 410/110, 105/32, екстра 50/200, 250/50; або учень
начальник відділення зв'язку	1 930	зання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарату, 0,5 ставки, заробітна плата 700 грн.
офіціант	1 220	виконувати обов'язки офіціанта в кафе"Верби"
офіціант	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, 20, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
охоронник	1 300	Здійснення охорони офісного приміщення та території автотранспортного підприємства
охоронник	1 220	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, навчання на охоронника (при відсутності диплома)
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, організацій
охоронник	1 600	охорона приміщення банку Попередньо телефонувати по тел. 0674431695 (Борис Ярославович)
оцінювач	1 800	знання касової дисципліни, оцінка ювелірних виробів.
оцінювач-експерт	1 500	проведення експертно-грошової оцінки земельних ділянок
палітурник	1 600	поклейка обкладинок до книги, складання книжки, підбір аркушів, прошивка, обжим
пекар	1 600	виготовлення пекарських виробів: хліб, здоби, печиво.

Посада	З/П	Вимоги
Помічник юриста	1 800	Розробка проектів юридичної документації. Бажання працювати, прагнення до кар'єрного росту.
представник торговельний	2 500	реалізація ковбасних виробів, вміння заключати договори, облік готової продукції
провізор-косметолог	1 218	обов'язки косметолога, робота в перукарні "Любава", пр-т Соборності
продавець непродовольчих товарів	1 500	торгівля меблями, знання складових кухонних меблів, комунікабельність
продавець продовольчих товарів	1 300	продавець продовольчих товарів в магазин "Ваш кондитер", пр. Волі
продавець продовольчих товарів	1 500	Продавець продуктів харчування в магазині "Наріне". Знання касового апарату МР50, DATEX 500
продавець продовольчих товарів	1 325	продаж м"ясної продукції,знання 1-С бухгалтерії,магазин "М"ясна точка"
продавець продовольчих товарів	1 218	Продаж хлібобулочних та ковбасних виробів. Знання касового апарата
слюсар з ремонту автомобілів	1 218	вміння роботи розвал сходження, ремонт і обслуговування автомобілів, робота на СТО с. Рованці вул. Промислова
слюсар з ремонту агрегатів	1 696	здійснення контролю вимірювальних приладів та агрегатів, усунення дефектів устаткування
Слюсар із складання металевих конструкцій	2 000	Складання металоконструкцій (контейнери для сміття).
слюсар-ремонтник	2 000	ремонт машинно-комплектуючої гарнітури, мотоблоків, с/г техніки
стрілець	1 850	відсутність у кандидата та близьких родичів судимості, зріст вище середнього.
Технік-електрик	1 500	Робота з електромережами в транспортних засобах.
токар	1 696	робота на токарно-гвинторізному станку 1-к 62, вертикально-фрезерувальному та горизонтальному токарних станках
токар	1 400	робота на універсальних токарно-вінторізних станках
транспортувальник (обслуговування механізмів)	1 430	перевезення вантажу вручну з допомогою тачки
фарбувальник (виробництво текстилю)	1 555	вміння працювати на фарбувально-відбілюючій машині Джигер
Фітнес-тренер	609	проведення тренувань, майстер класів
формувальник брикетів	1 218	виготовлення брикетів, розвантажування, завантажування, прибирання
машиніст екскаватора	2 078	робота на дорожньо-будівельних механізмах(машинах)
машиніст екскаватора	1 800	робота на одноковшому екскаваторі, наявність посвідчення 3 розряду
Менеджер (управитель) в оптовій торговлі	1 218	робота по пошуку ринку збуту робочого одягу та взуття, комунікабельність,оперативність.
Менеджер (управитель) з логістики	1 218	Комунікабельність, відповідальність, бажання працювати.
Менеджер (управитель) з логістики	2 000	Організація перевезень та доставки товарів, перевірка накладних. Знання 1С бухгалтерії.
менеджер (управитель) із збуту	1 218	пошук і супровід клієнтів з реалізації запасних частин до с/г техніки
механік	1 500	Обслуговування автомобілів Газель та Газон.
механік з ремонту транспорту	1 500	обслуговування та ремонт автомобілів "Reno", "Honda"
налагоджувальник ливарних машин	1 218	навики роботи з налагодження ливарних машин, або учень
Налагоджувальник машин і автоматичних ліній для виробництва виробів із пластмас	1 218	вміння налагоджувати лінії для виробництва виробів із пластмас, або учень
налагоджувальник холодноштампувального устаткування	2 000	проведення робіт по налагоджуванню холодноштампувального устаткування -преси для холодної листової штамповки типу КД, прес КД 2124, ножиці гільотинні,ручний листогин,(виробництво ринвових труб,хомутів,тримачів)
начальник відділення зв'язку	1 930	зання касового апарату, на підміну відпусток, 0,5 одиниці заробітна плата 965грн.
оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарату.
охоронник	1 218	охорона матеріальних засобів, будинків та територій підприємств, організацій

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярощука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

STUDIUM EUROPY WSCHODNIEJ UW
ogłasza XIV^ty doroczny konkurs na

STYPENDIA WSCHODNIE

25 stypendiów dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej

Kandydaci z Rosji nie mogą ubiegać się o stypendium w ramach Studiów Wschodnich

Stypendia będą przeznaczone na odbycie 2-letnich, magisterskich «STUDIÓW WSCHODNICH Uniwersytetu Warszawskiego» w okresie od 1/X.2014 do 30/VI.2016 r. Studium gościło dotąd łącznie ponad 250 stypendystów tego programu, którzy otrzymali stypendia w naszych konkursach z lat 2001-2013. Wspólnie z nimi oraz ze studentami polskimi będą studiować nowi stypendyści – zwycięzcy niniejszego XIV-go Konkursu.

I. KANDYDACI

1. KANDYDACI mogą pochodzić ze wszystkich krajów Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej. Dla kandydatów z Rosji, kraju nie będącego oficjalnym beneficjentem programu polskiej współpracy rozwojowej, studia odbywają się na zasadzie odpłatności.
2. PREFEROWANE będą kandydatury osób mogących już wykazać się osiągnięciami naukowymi lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowe działania i osiągnięcia dają szanse wykorzystania zdobytej specjalizacji w ich własnych krajach w różnych dziedzinach życia naukowego lub publicznego.

II. WARUNKI STYPENDIUM

1. STUDIA trwają 2 lata (4 semestry), stypendium będzie wypłacane w roku akademickim przez 9 miesięcy. Istnieje możliwość przedłużenia stypendium maksymalnie o 1 miesiąc na II roku studiów, jeśli wymaga tego dokończenie pracy magisterskiej.
2. PROGRAM studiów obejmuje zagadnienia historii i współczesności Europy Środkowo-Wschodniej, Rosji i całego obszaru postkomunistycznego, skupia się na historii, sprawach narodowościowych i politologicznych, ale zawiera także elementy historii sztuki, literatury, kultury, socjologii, geografii, demografii, prawa, ekonomii i in. Program obejmuje także naukę 1 języka regionalnego.
3. STUDIA prowadzone są w sześciu specjalnościach:

a) Europa Wschodnia, b) Europa Środkowa, c) Bałkany d) Rosja, e) Kaukaz, f) Azja Środkowa.

4. W RAMACH «Studiów Wschodnich» prowadzą zajęcia wykładowcy pol¬scy (kadra Studium Europy Wschodniej) oraz grono wykładowców go¬ścinnych: krajowych i zagranicznych, w tym stały visiting professor z USA w ramach katedry «Fulbright Distinguished Chair in East European Studies», umieszczonej przy Studium Europy Wschodniej.
5. ZAKRES STYPENDIUM:

a. Zwolnienie z opłat dla cudzoziemców za studia na UW (3 tys. € rocznie),
b. Stypendium socjalne dla stypendystów zagranicznych posiadających dyplomy ukończenia pełnych studiów wyższych (1350 zł/mies.),
c. Kurs języka polskiego (1 - 2 semestry),
d. Kurs języka regionalnego (przez 4 semestry),
e. Opłata części kosztów objazdu naukowego (na I roku studiów).

6. WARUNKIEM korzystania ze stypendium jest spełnienie wymagań przewidzianych zasadami Stypendium i programem studiów oraz przygotowanie pisemnej końcowej pracy magisterskiej w języku polskim.
7. W RAZIE niespełnienia warunków stypendium, bądź braku postępów w studiach, stypendium może być przerwane.

III. WYMAGANIA

1. UKOŃCZONE pełne studia wyższe II stopnia – magisterskie lub równorzędne (dyplom magistra lub specjalisty), najlepiej humanistyczne; pożądana praca naukowa, bądź doświadczenia organizacyjne i praktyka z zakresu zainteresowań «Studiów Wschodnich».
2. WIEK do 30 lat.
3. Ogólna znajomość problematyki Europy Wschodniej, Europy Środkowej, Rosji, Azji Środkowej i Kaukazu, zwłaszcza okresu XX w. i zagadnień współczesności, szczególnie lat 1980-tych i po 1991 r.
4. POZYTYWNY wynik pisemnego testu wiedzy ogólnej (zakres zagadnień wg pkt.3) oraz rozmowy kwalifikacyjnej (zob. V-3).
5. ZNAJOMOŚĆ języka polskiego oraz języka angielskiego i rosyjskiego na poziomie gwarantującym rozumienie wykładów i korzystanie z literatury.

IV. DOKUMETY

1. KOPIA dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych (zob. III-1).
2. Wypełniony dokładnie kwestionariusz kandydata «Studiów Wschodnich» (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl/programy stypendialne/ studia wschodnie).
3. ZWIĘZŁY (do 2 stron) – list w języku polskim motywujący ubieganie się o Stypendium, zawierający plany związane z ukończeniem «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego, ze wskazaniem specjalizacji Studiów, którą chciałby kandydat studiować (wg wykazu specjalizacji, zob.II-3).
4. CURRICULUM VITAE (w jęz. angielskim) pisane w porządku od najnowszych wydarzeń, wraz z fotografią.
5. LISTA wszystkich publikacji zawodowych – dla osób pracujących naukowo lub wykaz prac, osiągnięć, projektów – dla osób spoza nauki.
6. ŚWIADECTWA, egzaminy, noty etc., potwierdzające znajomość języka polskiego.
7. EWENTUALNIE inne dane, dokumenty lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc komisji we właściwej ocenie jego kandydatury.

V. APLIKACJE

1. KOMPLET dokumentów należy nadesłać e-mailem najdalej do 15 marca 2014 r. na adres stypendia.studium@uw.edu.pl
2. DO DNIA 15 kwietnia 2014 r. Komisja Kwalifikacyjna Studium Europy Wschodniej rozstrzygnie I etap konkursu i wyznaczy uczestników II i III etapu Konkursu; obie grupy zostaną niezwłocznie powiadomione o wynikach pocztą elektroniczną.
3. UCZESTNICY kolejnych etapów konkursu: II-go (test pisemny) i III-go etapu (rozmowa kwalifikacyjna) wypełnią dalsze wymagania kwalifikacyj¬ne przed członkami Komisji, bądź jej pełnomocnikami w okresie 1 maja – 15 czerwca 2014 r. Kwalifikacje odbędą się na terenie placówek dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyjątkowych wypadkach w Polsce. Szczegółowy harmonogram zostanie ogłoszony.
4. OSTATECZNE decyzje na podstawie wyników kwalifikacji Komisja podejmie do 10 lipca 2014 r. i ogłosi listę zakwalifikowanych stypendystów XIV-go Konkursu Stypendialnego «Studiów Wschodnich». Wszyscy stypendyści zostaną powiadomieni o wynikach.
5. Kandydaci ze słabszą znajomością języka polskiego, którzy wszakże osiągną na egzaminie b. dobre wyniki merytoryczne – będą mieli obowiązek samodzielnej nauki języka jako zakwalifikowani warunkowo. Zostaną następnie zaproszeni na egzamin poprawkowy na początku września.

VI. STUDIA

1. ZAJECIA studiów rozpoczną się 8 września 2014 r. kursem adaptacyjnym do «Studiów Wschodnich» UW.
2. STYPENDYŚCI zagraniczni będą korzystać z przerw, ferii i wakacji, jak studenci polscy.
3. STYPENDYSTA, który wypełni wszystkie wymagania programowe, zaliczy poszczególne semestry oraz przedstawi i obroni pracę końcową – otrzyma dyplom ukończenia 2-letnich, uzupełniających, magisterskich «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego.
4. DYPLOM ów jest pełnoprawnym dokumentem ukończenia studiów wyższych w Polsce, uznawanym według właściwych przepisów w innych krajach Unii Europejskiej.

Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2013 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja"

WOLNOŚĆ i DEMOKRACJA

Monitor Wołyński

Założyciel/Засновник - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny:/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталя ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Marjana PECZENIUK/Мар'яна ПЕЧЕНЮК

Redaktor naczelny: **Walenty WAKOLUK**
Korekta: **Jadwiga DEMCZUK,**
Redaktor techniczny: **Marjana PECZENIUK**
Redaktor odpowiedzialny: **Aleksander ŚWICA**
Tłumaczenia: **Switłana PYZA, Natalia DENYSIUK**

Головний редактор: **Валентин ВАКОЛЮК**
Літературний редактор: **Ядвіга ДЕМЧУК**
Технічний редактор: **Мар'яна ПЕЧЕНЮК**
Відповідальний редактор: **Олександр СВІЦА**
Переклад: **Світлана ПИЗА, Наталя ДЕНИСЮК**

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул.Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідоцтво про реєстрацію ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 р.
Тираж: 6000. Замовлення: 5216
Друк - Волинська обласна друкарня: Луцьк, пр.Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3